

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I *Meddelelser*

.....

II *Forberedende retsakter***Det økonomiske og sociale Udvalg**

Udtalelse om forslag til Rådets forordning (EØF om ændring af forordning (EØF) nr. 1119/78 om fastsættelse af særforanstaltninger for ærter og bønner, herunder hestebønner til foderbrug	1
Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om førerspejle til to- og trehjulede motorkøretøjer	2
Udtalelse om to forslag til Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om henholdsvis motordrevne køretøjers brændstofforbrug og motordrevne køretøjers motoreffekt	3
Udtalelse om forslag til Rådets forordning om avlstekniske normer for avlssvin	5
Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 79/113/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bestemmelse af støj emissionen fra entreprenørmateriel	7
Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/62 EØF om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb	8
Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om fjerde ændring af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater	11

Indhold (fortsat)

Udtalelse om forslag til Rådets beslutning om et fællesskabssystem for hurtig udveksling af oplysninger om farerne i forbindelse med anvendelse af forbrugsgoder	13
Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om indførelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje	16
Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om retten for statsborgere i en medlemsstat til ophold på en anden medlemsstats område	18
Udtalelse om forslag til Rådets direktiv (EØF) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende selvkørende industritrucks	22
Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter	25
Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om anden ændring af direktiv 75/726/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om frugtsaft og visse lignende produkter	31
Udtalelse om Kommissionens forslag om fastsættelse af priser for visse landbrugsprodukter og om dertil knyttede foranstaltninger	34
Udtalelse om	
— forslag til Rådets forordning (EØF) om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik;	41
— forslag til Rådets forordning (EØF) om monetære udligningsbeløb	41
— forslag til Rådets forordning (EØF) om fastsættelse af de landbrugsomregningskurser, der skal anvendes i landbrugssektoren	41

II

(Forberedende retsakter)

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Udtalelse om forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1119/78 om fastsættelse af særforanstaltninger for ærter og bønner, herunder hestebønner, til foderbrug

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 21 af 26. januar 1980, s. 5.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttende den 15. januar 1980 i medfør af artikel 43 og 100 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 177. plenarforsamling holdt i Bruxelles, den 26. og 27. marts 1980, sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 100,

under henvisning til anmodning af 15. januar 1980 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets præsidium den 29. januar 1980 om at pålægge Landbrugsafdelingen at udarbejde udtalelse om forslaget,

under henvisning til beretning aflagt af ordføreren, hr. Zinkin,

under henvisning til udtalelse vedtaget af Landbrugsafdelingen på mødet den 6. marts 1980,

under henvisning til forhandlingerne på den 177. plenarforsamling den 26. og 27. marts 1980, mødet den 26. marts —

enstemmigt

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Afdelingen godkender Kommissionens forslag.

2. Støtteordningen for ærter og bønner til foderbrug blev indført i 1978 for at mindske Fællesskabets afhængighed af proteinimport. Ordningen har medført, at ærter og bønner til dette formål kan konkurrere nogenlunde med sojamel, især som foder for svin og drøvtyggere, hovedsagelig okser. Ordningen har været en betydelig succes og forventes at blive

en endnu større succes i det kommende år.

3. Det foreliggende forslag fjerner en skævhed ved at åbne mulighed for at yde støtte, selv om en del af disse produkter (12 % i den ene virksomhed, der for tiden har en produktion i gang) anvendes til fremstilling af proteinkoncentrater beregnet til konsum.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1980.

Raffaele VANNI

*Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg*

Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om førerspejle til to- og trehjulede motorkøretøjer

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 30 af 7. februar 1980, s. 11.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 17. januar 1980 i medfør af artikel 100 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 177. plenarforsamling holdt i Bruxelles, den 26. og 27. marts 1980, sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR—

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til anmodning af 17. januar 1980 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets præsidium den 29. januar 1980 om at pålægge Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser at udarbejde udtalelse og beretning om forslaget,

under henvisning til udtalelse vedtaget af Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser på mødet den 5. marts 1980,

under henvisning til beretning aflagt af ordføreren, hr. Masprone, og

under henvisning til forhandlingerne på den 177. plenarforsamling den 26. og 27. marts 1980, mødet den 26. marts 1980 —

enstemmigt

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

Udvalget godkender direktivforslaget. Direktivet er blevet nødvendigt, fordi nogle medlemsstater agter at indføre nye bestemmelser, som påbyder monteringen af et førerspejl på knallerter. Man benytter endvidere lejligheden til at harmonisere de eksisterende bestemmelser om førerspejle på samtlige to- og trehjulede køretøjer.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1980.

Raffaele VANNI

*Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg*

Udtalelse om to forslag til Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om henholdsvis motordrevne køretøjers brændstofforbrug og motordrevne køretøjers motoreffekt

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 104 af 28. april 1980, s. 1 og 9.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 28. januar 1980 i medfør af artikel 100 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 177. plenarforsamling holdt i Bruxelles, den 26. og 27. marts 1980, sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til anmodning af 28. januar 1980 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets præsidium den 29. januar 1980 om at pålægge Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser at udarbejde udtalelse og beretning om forslagene,

under henvisning til udtalelse vedtaget af Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser på mødet den 5. marts 1980,

under henvisning til beretning aflagt af ordføreren;
hr. Masprone,

under henvisning til forhandlingerne på den
177. plenarforsamling den 26. og 27. marts 1980
mødet den 26. marts 1980 —

enstemmigt

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Udvalget godkender direktivforslagenes målsætning, for så vidt som forslagene indgår i hele EF's politik til nedbringelse af energiforbruget og er en væsentlig forudsætning for bestemmelser om oplysning om brændstofforbruget.

Direktiverne er et nødvendigt led i bestræbelserne på bedre forbrugeroplysning og er et middel i konkurrencepolitikken.

2. Efter at forslagets nytte i en bredere sammenhæng således er påpeget, skal det fremhæves, at forslaget er teknisk. Der er således tale om harmonisering af »metoderne til måling« af brændstofforbrug og motoreffekt, som bygger på traktatens artikel 100.

Direktiverne bør i øvrigt præciseres på dette punkt; dette gælder i særdeleshed titlen og artikel 2.

3. Udvalget er klar over, at det kan volde visse vanskeligheder at medtage oplysninger om brændstofforbruget i den tekniske beskrivelse, som kræves for at motorkøretøjer kan opnå godkendelse (bilag I til direktiv 70/156/EØF). Først efter testning af flere køretøjer, som er samlet, inden seriefremstilling påbegyndes, kan fabrikanten foretage præcise angivelser.

Derfor bør fabrikanterne have mulighed for at ændre oplysningerne om brændstofforbruget uden at dette berører EØF-godkendelsesproceduren. Direktivets artikel 2 om målemetoden bør ændres i overensstemmelse hermed.

4. Medlemsstaterne bør snarest efterkomme direktivet om metoden til måling af brændstofforbruget, og i hvert fald inden de 18 måneder, der fastsættes i artikel 4.

5. Med hensyn til målemetoden (jf. bilaget) godkender Udvalget Kommissionens forslag.

6. Afdelingens beretning indeholder iøvrigt visse tekniske og sproglige præciseringer af direktivforslagenes bilag.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1980.

Raffaële VANNI

*Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg*

Udtalelse om forslag til Rådets forordning om avlstekniske normer for avlssvin

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 44 af 21. februar 1980, s. 12.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 6. februar 1980 i medfør af artikel 43 og 100 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 177. plenarforsamling holdt i Bruxelles, den 26. og 27. marts 1980, sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 100,

under henvisning til anmodning af 6. februar 1980 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets formand den 15. februar 1980 om at pålægge Landbrugsafdelingen at udarbejde udtalelse om forslaget,

under henvisning til mundtlig beretning aflagt af ordføreren, hr. Wick,

under henvisning til udtalelse vedtaget af Landbrugsafdelingen på mødet den 6. marts 1980, og

under henvisning til forhandlingerne på de 177. plenarforsamling den 26. og 27. marts 1980, mødet den 26. marts —

enstemmigt

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

Det økonomiske og sociale Udvalg støtter Kommissionens forslag under forbehold af følgende bemærkninger:

1. Generelle bemærkninger

1.1. Udvalget noterer sig, at der er tale om et forslag til forordning, ikke til direktiv. Det minder om, at gældende ret vedrørende dyreavl er yderst forskellig i de forskellige medlemsstater. Derfor har man i lignende tilfælde, som f.eks. den tilsvarende ordning vedrørende avlsskæg, valgt direktivets form. Af disse grunde understreger Udvalget, at det er nødvendigt, at det foreliggende forslag vedtages i form af et direktiv.

1.2. Udvalget går ind for fjernelsen af hindringer for samhandelen med avlssvin inden for Fællesskabet. Imidlertid må det konstateres, at de hindringer, der faktisk gør sig gældende inden for denne sektor, ikke længere er særlig alvorlige. Kommissionens påstand om, at national lovgivning indskrænker eller tilmed fuldstændig forhindrer EF-intern handel med avlssvin, kan således ikke bekræftes.

1.3. Udvalget lægger endvidere vægt på at slå fast, at der i målsætningen for svineavl også fremover må tages hensyn til forbrugernes forskellige ønsker, og at målsætningen derfor ikke kan være ens overalt. Af den nødvendige mangfoldighed følger ikke nødvendigvis hindringer for den EF-interne samhandel.

1.4. Udvalget er helt enig med Kommissionen, når der med det foreliggende forslag forudses en trinvis, og ikke en forceret liberalisering af handelen mel-

lem medlemsstaterne. Dette princip burde komme endnu stærkere til udtryk i Kommissionens forslag.

2. Særlige bemærkninger

Artikel 4, andet punktum

Hverken alvsteknisk eller organisatorisk er andet punktum forståeligt i sin nuværende udformning. Det bør ses i sammenhæng med artikel 1, litra d, pkt. 2.

Udvalget foreslår derfor følgende formulering:

»Officielt anerkendte alvsorganisationer, der fører kontrol med og har ansvaret for avlsvirksomheders stamborgsføring, har samme forpligtelse med hensyn til disse avlsvirksomheder«.

Artikel 6, stk. 1

Fastlæggelsen af metoder og kriterier er af central betydning for den planlagte ordning. Udvalget mener, at Den stående zootekniske Komité ved fastlæggelsen af metoder og kriterier må drage omsorg for, at det avlstekniske niveau i de enkelte medlemsstater opretholdes og videreudvikles.

Indførelse af fælles metoder og kriterier må ikke resultere i en nivellering inden for avl og produktion. Som en forudsætning for fastlæggelsen af metoder og kriterier må det sikres, at de gældende normer i de forskellige medlemsstater er sammenlignelige.

Artikel 6, stk. 2, litra a)

Som overgangsordning skal der ske anerkendelse af bestående kontroller. Udvalget går ud fra, at der hermed udelukkende sigtes til gensidig anerkendelse af de i stk. 1, andet led, omtalte individprøver. Men dermed kan betingelserne for at indgå i avl eller produktion i modtagerlandet ikke anses for opfyldt. Følgelig bør formuleringen revideres, så dette bliver klarere.

Artikel 7

I betragtning af Den stående zootekniske Komités sammensætning mener Udvalget, at også andre må konsulteres i forbindelse med fastlæggelsen af metoder og kriterier. Det synes uomgængeligt at inddrage ansvarlige repræsentanter for praktisk dyreavl, hvis der skal skabes en gennemførlig ordning.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1980.

Raffaele VANNI

*Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg*

Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 79/113/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bestemmelse af støjemissionen fra entreprenørmateriel

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 300 af 1. december 1979, s. 4.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 13. november 1979 i medfør af artikel 100 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 177. plenarforsamling holdt i Bruxelles, den 26. og 27. marts 1980, sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til anmodning af 13. november 1979 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets præsidium den 20. november 1979 om at pålægge Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser at udarbejde udtalelse og beretning om forslaget,

under henvisning til udtalelse vedtaget af Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser på mødet den 5. marts 1980,

under henvisning til beretning aflagt af ordføreren, hr. Marvier og,

under henvisning til forhandlingerne på den 177. plenarforsamling den 26. og 27. marts 1980, mødet den 26. marts 1980 —

entstemmigt

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Udvalget godkender direktivforslaget, som supplerer Rådets direktiv 79/113/EØF, idet der foreslås en fremgangsmåde til bestemmelse af entreprenør-

materiels støjemission på arbejdspladsen. Direktivet vil lette den frie bevægelighed for entreprenørmateriel, som i øjeblikket hæmmes af de divergerende nationale bestemmelser.

2. Udvalget henleder Kommissionens opmærksomhed på, at de måleresultater, som opnås med den foreslåede metode, ikke nødvendigvis giver et reelt billede af den støj, som udsendes af maskiner på byggepladser.

3. Udvalget beklager, at det nye forslag ikke indfører fuldstændig harmonisering i ovennævnte direktiv fra 1979, så effektivere beskyttelse af såvel miljø som arbejdstagere sikres. Afdelingen fremhæver, at gennemførelsesdirektiverne under alle omstændigheder bør bygge på fuldstændig harmonisering, hvor der er tale om at bestemme støjniveauet på arbejdspladsen; i øvrigt vil Udvalget få lejlighed til at udtale sig om gennemførelsesdirektiverne.

4. Udvalget gør Kommissionen opmærksom på, at sædets referencepunkt i den nye udgave af ISO-norm 5353 er erstattet af punktet SIP; den endelige udgave af bilagets pkt. 7.2.2. og af den tilhørende figur bør ændres i overensstemmelse hermed.

5. Pkt. 9.2.2. bør gøres klarere og præcisere og derfor affattes som følger:

»Såfremt maskinen er udstyret med et operatørhus, skal døre og vinduer være lukkede, og klima- og/eller udluftningsanlægget skal fungere med maksimal ydelse, mens støjemissionen måles. Findes intet sådant anlæg, skal en ma-

skine med operatørhus underkastes supplerende målinger, hvor vinduer, døre og ventilationshuller er åbne som under normale driftsvilkår.

Den højeste værdi af LAeq (T) skal anvendes«.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1980.

Raffaele VANNI

*Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg*

Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/62/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 287 af 17. november 1979, side 9.

A. UDTALESENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttende den 3. december 1979 i medfør af artikel 100 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 177. plenarforsamling afholdt i Bruxelles, den 26. og 27. marts 1980; sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig art. 100,

under henvisning til anmodning af 3. december 1979 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets præsidium den 20. november 1979 om at pålægge Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser at udarbejde udtalelse om forslaget,

under henvisning til udtalelse vedtaget af Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser på mødet den 5. marts 1980,

under henvisning til beretning aflagt af ordføreren, hr. De Bievre,

under henvisning til forhandlingerne på den 177. plenarforsamling den 26. og 27. marts 1980 (mødet den 26. marts 1980), og

ud fra følgende betragtninger

Det er nødvendigt at bringe bestemmelserne i direktiv 77/62/EØF af 21. december 1976 på linje med bestemmelserne i den overenskomst om offentlige kontrakter, som Rådet har godkendt i Det europæiske økonomiske Fællesskabs navn, for at give medlemsstaternes virksomheder mindst lige så gunstige muligheder for adgang til offentlige kontrakter inden for EF, som de betingelser for adgang til offentlige kontrakter, der er fastsat for virksomheder i tredjelande, der er underskrivere af ovennævnte overenskomst,

ændres direktiv 77/62/EØF i denne retning, opfylder man ikke alene denne målsætning, men

- man undgår, at de ordregivende myndigheder, som omfattes af både overenskomsten og af direktivet, skal anvende to forskellige ordninger,
- man bibeholder direktivet som det eneste instrument vedr. adgang til offentlige indkøb inden for EF.

énstemmigt

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

Udvalget godkender direktivforslaget under forbehold af følgende bemærkninger:

Artikel 1, pkt. 1, litra b)

Da det er vigtigt at kunne sondre mellem de to grupper ordregivende myndigheder, må den første gruppe defineres klarere. Der er i princippet tale om centrale eller federale ordregivende myndigheder. Da det i overenskomstens art. 1, litra b), angives, at de berørte ordregivende myndigheder skal anses for at være dem, der er opført i bilagets fortegnelser, så længe der ikke har fundet revision sted og er ført nye forhandlinger, indtager Udvalget det synspunkt, at samme metode bør følges i det foreliggende tilfælde.

Artikel 1, pkt. 2, 1. led

Den nøjagtige tærskelværdi for de berørte offentlige indkøb (150 000 SDR) bør angives i ERE, og der bør i betragtningerne redegøres for pariteten mellem SDR og ERE.

Artikel 1, pkt. 3

Der er ikke tilstrækkelig begrundelse for at slette artikel 6, stk. 1, litra f, for så vidt angår ordregivende myndigheder, som ikke omfattes af overenskomsten.

Artikel 1, pkt. 7

Da det i art. 11, stk. 2, i direktiv 77/62/EØF hedder, at udbudsbetingelserne og det supplerende materiale skal ledsage opfordringen til at afgive bud, kan den foreslåede tilføjelse (art. 11, stk. 1a) kun gælde for spontane anmodninger (jf. art. 1, pkt. 9).

Udvalget finder, at

- denne nye bestemmelse ville høre bedre hjemme efter art. 11, stk. 2;
- det bør angives, at denne forpligtelse gælder spontane anmodninger.

Artikel 1, pkt. 9

Det må ganske vist siges at være naturligt, at denne forpligtelse medtages, fordi den er fastsat i overenskomsten, men det skal dog bemærkes, at den strider mod selve princippet om begrænset udbud.

Udvalget beklager, at denne forpligtelse er medtaget i overenskomsten om offentlige kontrakter.

Artikel 1, pkt. 10

2. led

Det bør tydeligt angives, at der er tale om den dato, hvor godkendelsen af budet er meddelt ordremodtageren.

De administrative procedurer forhindrer, at der kan tages hensyn til den dato, som er fastsat for budenes indgivelse.

3. led

Udvalget mener ikke, at prisen falder ind under »data og fordele ved det godtagne bud«. (Eventuel) angivelse af, at kontaktpriisen var lavere, må anses for tilstrækkelig.

4. led

Formuleringen kan nok afstedkomme forskellige fortolkninger:

- er der tale om én og samme tjenestegren for samtlige ordregivende myndigheder eller om én tjenestegren pr. ordregivende myndighed?
- har denne tjenestegren til opgave at henvise ansøgerne til diverse instanser, som kan meddele oplysningerne, eller skal tjenestegrenen selv give disse?

Udvalget mener, at affattelsen bør være præcisere på disse punkter, og at én enkelt tjenestegren for samtlige ordregivende myndigheder kun kan accepteres, ifald denne har til opgave at henvise ansøgerne til en anden instans.

5. led

Sådanne fremgangsmåder synes at forefindes i medlemsstaterne. Anvendelsen af verbet »indføre« giver det indtryk, at der pålægges en ny forpligtelse.

Udvalget foreslår derfor »indfører« ændret til »fastsætter eller tilpasser«.

Artikel 2

Udvalget mener, at disse nye forhandlinger kun må finde sted, hvis Kommissionen har sikkerhed for, at tredjelande faktisk overholder gensidighedsbetingelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1980.

Raffaele VANNI

*Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg*

Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om fjerde ændring af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 31 af 8. februar 1980, side 9.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 4. februar 1980 i medfør af artikel 100 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 177. plenarforsamling afholdt i Bruxelles, den 26. og 27. marts 1980 sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til anmodning af 4. februar 1980 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af præsidiets den 29. januar 1980 om i forventning om en umiddelbart forestående høring at pålægge Afdelingen for miljøbeskyttelse, sundhedsvæsen og forbrug at udarbejde en udtalelse om forslaget,

under henvisning til sin udtalelse om »Forslag til Rådets direktiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater«⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse om »Udkast til Rådets resolution om tilpasning af direktiverne eller Fællesskabsreglerne om beskyttelse og forbedring af miljøet til de tekniske fremskridt«⁽²⁾,

under henvisning til Miljøafdelingens udtalelse af 4. marts 1980,

under henvisning til mundtlig beretning aflagt af ordføreren, hr. Hatry og

under henvisning til forhandlingerne på den 177. plenarforsamling den 26. og 27. marts 1980 (mødet den 26. marts 1980) —

enstemmigt

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Generelle bemærkninger

1.1. Udvalget gør opmærksom på, at det den 28. november 1974 enstemmigt vedtog en udtalelse, hvori det godkendte det grunddirektiv, hvortil nu foreslås en fjerde ændring vedrørende produkterne polychlorede triphenyler (PCT).

1.2. Udvalget minder om, at grunddirektivets hovedformål er at sikre beskyttelsen af arbejdstagere, som kan tænkes udsat for de pågældende produkter, samt den generelle beskyttelse af miljøet. Afdelingen mener, at man ved vurderingen af den fjerde ændring skal lægge hovedvægten herpå.

1.3. Udvalget konstaterer, at anvendelsen af PCT, som foreslås tilladt gennem denne 4. ændring, var af uvurdelig betydning for det omfattende rumfartsprogram, USA gennemførte i 60'erne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 16 af 21. 1. 1975.

⁽²⁾ EFT nr. C 109 af 19. 9. 1974.

1.4. Udvalget konstaterer, at det pågældende produkt anvendes i stærkt begrænset omfang, f.eks. ved præcisionsbearbejdning af turbine-komponenter til flymotorer, inden for kernereaktorer og ved fremstilling af præcisionslinser. Det drejer sig udelukkende om industrier med en høj værditilvækst, hvor Europa må gøre sig gældende, og hvis aktiviteter bidrager til at styrke EF's økonomiske position.

1.5. Udvalget konstaterer ligeledes, at forskningen i erstatningsprodukter for PCT endnu ikke har fremvist resultater. Det fastslås endvidere, at fire EF-lande anvender PCT i de pågældende industrier, og at 95 % af materialet genanvendes efter brugen, som finder sted i et praktisk talt lukket kredsløb.

1.6. Udvalget ser med tilfredshed på, at tilladelsen foreslås begrænset til at gælde til 1985; således vil det være muligt at tage situationen op til fornyet

overvejelser i lyset af den udvikling, der finder sted frem til da.

2. Særlige bemærkninger

Artikel 1

Udvalget konstaterer, at beskyttelsen af arbejdstagerne omfatter en registrering af de særlige virksomheder, som anvender polychlorerede triphenyler. Den ser med glæde på denne foranstaltning, som tager sigte på at sikre en streng kontrol.

Artikel 2

Udvalget betvivler, at det skulle være hensigtsmæssigt at fastsætte en så lang frist (12 måneder) efter meddelelsen, idet det er yderst få virksomheder, der berøres af foranstaltningen, og de må allerede være underkastet en sikkerhedskontrol i medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1980.

Raffaele VANNI

*Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg*

Udtalelse om forslag til Rådets beslutning om et fællesskabssystem for hurtig udveksling af oplysninger om farerne i forbindelse med anvendelse af forbrugsgoder

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 321 af 22. december 1979, side 7.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 21. december 1979 i medfør af artikel 235 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Der økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 177. plenarforsamling afholdt i Bruxelles, den 26. og 27. marts 1980 sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til anmodning af 21. december 1979 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets formand den 10. januar 1980 om at pålægge Afdelingen for miljøbeskyttelse, sundhedsvæsen og forbrug at udarbejde udtalelse om forslaget,

under henvisning til udtalelse vedtaget af Afdelingen for miljøbeskyttelse, sundhedsvæsen og forbrug på mødet den 5. marts 1980,

under henvisning til beretning aflagt af ordføreren, hr. Jaschick, og

under henvisning til forhandlingerne på den 177. plenarforsamling den 26. og 27. marts 1980, mødet den 26. marts 1980,

idet dog 2 undlod at stemme

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

Udvalget godkender Kommissionens forslag, hvortil den dog har følgende bemærkninger:

1. Generelle bemærkninger

1.1. Det er af overordentlig stor betydning at have

et system for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om farerne i forbindelse med anvendelse af forbrugsgoder for at kunne beskytte og oplyse forbrugerne. Et sådant system kan i forbindelse med en produktansvarsordning ligeledes tjene som en beskyttelse af producenten, som vil nyde godt af en begrænsning af antallet af skadeserstatningskrav.

1.2. Som følge af den voksende samhandel og af masseproduktionen i EF er der brug for et sådant hurtigt varslingsystem, der kan foregribe en umiddelbar, akut fare. Der lægges derfor i dette forslag vægt på en hurtig udveksling af oplysninger om farerne i forbindelse med anvendelsen af forbrugsgoder. Det er målet med dette system, at medlemslandene straks orienterer hinanden, når der i handelen opdages farlige, defekte eller fordærvede produkter. Dette skulle give mulighed for, at produkter, som frembyder farer for forbrugernes sundhed og sikkerhed, vil kunne tages ud af handelen gennem hurtige og enkle procedurer. I sådanne tilfælde bør det overvejes, hvorledes man kan undgå, at produkter, som på grund af deres farlighed må tages ud af handelen i en medlemsstat, ikke senere sælges i andre medlemsstater eller eksporteres til tredjelande.

1.3. Dette informationssystem skulle dog ligeledes benyttes, hvis sådanne produkter kunne komme i forbrugernes besiddelse, dvs. helt uafhængigt af, om de markedsføres i en medlemsstat.

1.4. Denne foreslåede grænseoverskridende informationsudveksling må have alle medlemsstaters interesse, og Udvalget er overbevist om værdien af denne målsætning. Der vil imidlertid kunne opstå både større og mindre problemer i forbindelse med gennemførelsen af denne informationsudveksling.

1.5. *Informationssystemets gennemførlighed*

1.5.1. Uden i øvrigt at ville gøre sig til fortalere for oprettelsen af et nyt forvaltningsapparat er Udvalget dog af den opfattelse, at der må udpeges én bestemt national myndighed — og ligeledes én bestemt tjenestegren i Kommissionen — for dermed at sikre, at systemet bliver så let at overskue som muligt.

1.5.2. Udvalget har ligeledes overvejet, om ikke der foruden de allerede eksisterende organisationer, som er opført på en liste i beretningen, tillige burde inddrages uvildige og objektivt arbejdende produktanalyseinstitutioner på nationalt plan.

1.5.3. Selv om spørgsmålet ikke berøres i beslutningsforslag burde det på grundlag af de i forbindelse med det foreslåede informationssystem indhøste erfaringer overvejes, på hvilken måde tredjelande kan medinddrages.

1.5.4. Udvalget finder det absolut påkrævet, at man hindrer enhver form for forskelsbehandling af oplysningerne, hvad enten det drejer sig om indførte produkter eller indenlandsk fremstillede produkter.

1.5.5. Endelig gør Udvalget opmærksom på, at der ikke klart er redegjort for gennemførelsesbestemmelserne til dette system, ligesom der mangler en beskrivelse af, hvorledes tilsvarende nationale ordninger fungerer.

2. **Bemærkninger til artiklerne**

2.1. *Artikel 1*

2.1.1. Informationssystemet har udelukkende til formål at forebygge sundhedsmæssige eller sikkerhedsmæssige risici og at sikre iværksættelsen af foranstaltninger, der kan afbøde virkningerne af allerede indtrufne skader. Udvalget finder det derfor nødvendigt, at der inden udsendelsen af oplysninger først finder et hurtigt samråd sted med producenten eller importøren af det produkt, som anses for farligt. Hvis disse inden for en rimelig frist efterkommer de nationale myndigheders henstilling, bør EF-mekanismen ikke bringes i anvendelse, forudsat at

det pågældende produkt ikke eksporteres andre steder hen og ikke længere udgør en fare.

Udvalget gør opmærksom på, at der med henblik herpå må fastlægges en todelte procedure.

2.1.2. I første instans bør oplysningerne, hvis ikke forbrugernes liv og sundhed umiddelbart er truede, have fortrolig karakter, og de nødvendige foranstaltninger bør træffes på grundlag af et snævert samarbejde mellem de ansvarlige myndigheder og den pågældende producent eller importør.

2.1.3. Hvis ikke disse foranstaltninger giver resultat, bør der i næste instans, når EF-myndigheden forinden har truffet en begrundet beslutning herom, som dog ikke må indebære, at en løsning forhales, følge en meddelelse til offentligheden via massemedierne.

2.1.4. Med hensyn til hvilke egnede foranstaltninger, Kommissionen kan træffe på basis af de modtagne oplysninger, går Udvalget ud fra, at disse foranstaltninger ikke går ud over rammerne for denne institutions beføjelser.

2.2. *Artikel 2*

2.2.1. Når alle produkter, der anvendes i erhvervsmæssigt øjemed, holdes uden for ordningen, begrænses dennes anvendelsesområde. Udvalget finder, at beslutningen under alle omstændigheder må kunne gælde for produkter, der såvel anvendes til privat brug som erhvervsmæssigt.

2.3. *Artikel 3*

2.3.1. Beslutningsforslaget går her videre end til blot at angive regler for informationsudvekslingen. Under betegnelsen »system for oplysninger« kræves det her af medlemsstaterne, at de ud over at formidle oplysninger også skal træffe forholdsregler og derpå give meddelelse om disse. Det er givet, at systemet kun har mening, hvis konstaterede farer ud over blot at blive meddelt også straks gøres til genstand for passende foranstaltninger. Udvalget udtrykker sin tilfredshed med, at der også skal gives meddelelse om trufne forholdsregler.

2.3.2. Kommissionen selv bør også inden for rammerne af sine beføjelser handle, navnlig når medlemsstaterne undlader at træffe de fornødne foranstaltninger, eller når der er tale om divergerende bedømmelse af et produkts farlighed, eller om produkter, der er omfattet af særlige EF-forskrifter.

2.4. Artikel 4

2.4.1. Udvalget henviser til pkt. 1.5.1. under de »Almindelige bemærkninger«, idet den mener, at det

ville være hensigtsmæssigt at udpege en bestemt national myndighed — og ligeledes en kompetent tjenestegren i Kommissionen — for dermed at sikre, at systemet bliver så let at overskue som muligt.

2.5. Artikel 5

2.5.1. Udvalget finder fristen på seks måneder velbegrundet, af hensyn til det organisatoriske forarbejde, som skal udføres af medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1980.

Raffaele VANNI

*Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg*

BILAG

til Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse

Følgende ændringsforslag forkastedes under forhandlingerne:

pkt. 1.5.5.

Første afsnit ændres, og der tilføjes et nyt afsnit 2:

»Udvalget gør opmærksom på, at der i helt utilstrækkelig grad er redegjort for gennemførelsesbestemmelserne til dette system, ligesom der mangler en beskrivelse af hvorledes tilsvarende nationale ordninger fungerer.

Forslagets yderst forenklede karakter, kan give anledning til frygt for, at principperne for gennemførelsen af denne ordning vil være helt uegnede, når det drejer sig om at hindre misbrug (konkurrencefordrejning, forskelsbehandling over for importerede produkter, udbredelse af urigtige oplysninger, som kan skade producentens gode navn og skabe uberettigede panikreaktioner blandt forbrugerne, osv.).«

Begrundelse

Der må peges på de mulige følger af den manglende klarhed og yderst vage formulering i forslaget til beslutning, hvori der ikke tages stilling til nogen juridisk garanti.

Resultatet af afstemningen

13 stemte for, 45 stemte imod, 21 undlod at stemme.

pkt. 2.2.1.

Udgår.

Begrundelse

Anvendelsesområdet for forslaget til Rådets beslutning er allerede særdeles omfattende, idet det dækker samtlige forbrugsgoder.

Lader man anvendelsesområdet omfatte produkter, der anvendes såvel privat som erhvervsmæssigt, kan det ikke undgås, at der opstår tvister om, hvorvidt bestemte forbrugsgoder skal være omfattet eller ej.

Desuden vil de overvågningsopgaver, som beror hos de nationale myndigheder, der skal sørge for gennemførelsen af EF-ordningen, blive yderligere udvidet, hvilket uundgåeligt vil kræve nye administrative organer.

Resultat af afstemningen

7 stemte for, 46 stemte imod, 17 undlod at stemme.

Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om indførelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 254 af 8. oktober 1979, side 1.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 14. august 1979 i medfør af artikel 75 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 177. plenarforsamling afholdt i Bruxelles, den 26. og 27. marts 1980 sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til anmodning af 14. august 1979 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse,

under henvisning til Rådets direktiv nr. 76/135/EØF af 20. januar 1976 om gensidig anerkendelse af fartsattester for fartøjer på indre vandveje⁽¹⁾, ændret ved direktiv nr. 78/1016/EØF af 23. november 1978⁽²⁾,

(¹) EFT nr. L 21 af 29. 1. 1976, s. 10.

(²) EFT nr. L 349 af 13. 12. 1978, s. 31.

under henvisning til Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelser om emnet af 27. november 1975 og 29. marts 1978 ⁽³⁾,

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets formand den 14. september 1979 om at pålægge Afdelingen for transport og kommunikation at udarbejde udtalelse om forslaget (forretningsordenens artikel 22 og 46),

under henvisning til udtalelse vedtaget af nævnte afdeling på det 131. møde den 12. marts 1980,

under henvisning til beretning aflagt af ordføreren, hr. Zünkler,

under henvisning til forhandlingerne på den 177. plenarforsamling den 26. og 27. marts 1980, mødet den 26. marts 1980, og

ud fra følgende betragtninger:

1. Der findes inden for EF forskellige regler vedrørende minimumskrav til tekniske data for fartøjer på indre vandveje. Uden for Mannheim-konventionens anvendelsesområde gælder, ved siden af Reglement om inspektion af Rhin-fartøjer, endnu nationale bestemmelser;
2. Rådets direktiv af 20. januar 1976 bestemmer i artikel 3, stk. 5, at »... fartøjer, der opfylder de i forordningen om inspektion af Rhin-fartøjer fastsatte betingelser, har tilladelse til at besejle alle de indre vandveje i Fællesskabet«; desuden kan medlemsstaterne ifølge artikel 3, stk. 3, forlange, »at de i forordningen om inspektion af Rhin-fartøjer fastsatte tekniske betingelser skal være opfyldt«. Denne forordning har således allerede europæisk gyldighed —

enstemmigt, idet dog 2 medlemmer undlod at stemme

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Udvalget bekræfter, at det af hensyn til tilpasningen af konkurrencevilkårene og større sikkerhed på arbejdspladsen gerne ser en harmonisering af mi-

nimumskravene til tekniske data for fartøjer på indre vandveje.

2. Udvalget har nøje gennemgået Kommissionens forslag til Rådets direktiv om tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje. Det har overtydet sig om, at der på basis af Reglement om inspektion af Rhin-fartøjer er udarbejdet omfattende og detaljerede regler, som tager hensyn til de fremskridt, der er sket på det tekniske og sociale område.

3. Udvalget konstaterer imidlertid, at man ikke i tilstrækkeligt omfang har taget hensyn til forskellige specifikke omstændigheder og fremskridt inden for byggeri og drift af fartøjer på indre vandveje, navnlig for så vidt angår udnyttelse af alle tekniske muligheder for at forøge trafikikkerheden og sikre og lette arbejdsprocesserne.

Udvalget henviser hér til de detaljerede bemærkninger i beretningen fra Afdelingen for transport og kommunikation, som det betragter som en integrerende del af udtalelsen. Der må i denne forbindelse også åbnes mulighed for at tilpasse de tekniske forskrifter til særlige regionale forhold, som gælder for bestemte vandveje.

4. Udvalget understreger endvidere, at man i videst mulig udstrækning må sikre overensstemmelse med Reglementet om inspektion af Rhin-fartøjer og bestemmelserne i den herpå baserede ECE-inspektionsordning. Såfremt disse inspektionsordninger på enkelte tekniske eller sociale områder ikke måtte forekomme at være på højde med Kommissionens forslag, bør de søges tilpasset dette.

5. Udvalget anbefaler derfor, at direktivforslaget revideres, så man undgår en forfejlet teknisk udvikling, hindringer for flod- og kanaltransporten, som ikke er begrundet i transportøkonomiske forhold, samt uklare retssituationer.

6. Udvalget lægger vægt på, at Kommissionen tager hensyn til bemærkningerne i beretningen, da de der anførte tekniske kriterier er yderst vigtige og ikke kan lades ude af betragtning, hvis en EF-ordning skal betyde et fremskridt.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1980.

Raffaele VANNI

Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg

⁽³⁾ EFT nr. C 35 af 16. 2. 1976, s. 42.
EFT nr. C 181 af 31. 7. 1978, s. 29.

Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om retten for statsborgere i en medlemsstat til ophold på en anden medlemsstats område

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 207 af 17. august 1979, side 14.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 19. september 1979 i medfør af artikel 198 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 177. plenarforsamling afholdt i Bruxelles, den 26. og 27. marts 1980, sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 198,

under henvisning til anmodning af 19. september 1979 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af præsidiets den 25. september 1979 om at pålægge Afdelingen for sociale anliggender at udarbejde udtalelse om forslaget,

under henvisning til udtalelse vedtaget af afdelingen den 13. marts 1980,

under henvisning til mundtlig beretning aflagt af ordføreren, hr. T. Roseingrave,

under henvisning til forhandlingerne på den 177. plenarforsamling den 26. og 27. marts 1980, mødet den 26. marts, og

ud fra følgende betragtninger:

Udvalget har i flere udtalelser udtrykkeligt betonet retten til fri bevægelighed for personer i Det europæiske Fællesskab;

opholdsret for alle EF-borgere bør være blandt de rettigheder, som i første række skal sikres for borgere i Fællesskabet som led i den politiske integration —

enstemmigt

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Indledning

1.1. Med sit forslag efterkommer Kommissionen den opfordring, som Europa-Parlamentet fremsatte i sin resolution af 16. november 1977 om at tillægge borgere i Det europæiske Fællesskab særlige rettigheder og dermed føre bestemmelser herom i afgørelsen fra topmødet i Paris i december 1974 (pkt. 11 i slutkommunique'et) ud i livet.

1.2. I øjeblikket er de af medlemsstaternes statsborgere, som gerne vil tage fast ophold i en anden medlemsstat uden at udøve noget erhverv, underlagt den almindelige lovgivning, der gælder for udlændinge, og betingelserne for deres ophold er de samme som for statsborgere fra tredjelande, og de er undergivet værtslandets uindskrænkede myndighed.

1.3. Direktivforslaget tager sigte på delvist at udfylde denne lakune i fællesskabsretten ved nærmere at angive de betingelser, under hvilke denne ret til ophold kan udøves af visse ikkeerhvervsaktive personer.

Det forekom ikke muligt på nuværende stadi at foreslå anerkendt en ret til ophold for alle statsborgere i medlemsstaterne, navnlig på grund af de overgangsperioder, der vil finde anvendelse for nye medlemsstater med henblik på i fuldt omfang at realisere arbejdskraftens frie bevægelighed.

1.4. Forslaget er baseret på princippet om en dybt rodfæstet ret til ophold i medlemsstaterne for EF-statsborgere over atten år.

1.5. Børn under 18 år samt ægtefæller, der ikke råder over egne midler til underhold, har ikke en direkte opholdsret, men en ret afledet af den ret, der tilkommer den person, de er økonomisk afhængige af, forudsat at de bor sammen med den pågældende i værtslandet. Børn over 18 år, som ikke råder over egne midler til deres underhold, og som er statsborgere i en medlemsstat indrømmes en selvstændig opholdsret, for så vidt de er studerende i ordeste forstand. I andre tilfælde afledes deres opholdsret af forsørgerens opholdsret.

1.6. Udvalget ser med tilfredshed på forslaget til et rådsdirektiv om retten for statsborgere i en medlemsstat til ophold på en anden medlemsstats område, da et sådant forslag har været ventet længe, navnlig på baggrund af topmødet i Paris i december 1974 (pkt. 11 i slutkommunique'et). Retten til ophold bør være blandt de rettigheder, som i første række skal sikres alle EF-borgere. Fri bevægelighed for personer vil sige borgernes ret til frit at vælge, hvor de vil bo på det nationale område og inden for EF. Udvalget har tidligere understreget, at denne grundlæggende ret indgår i de generelle principper og de værdier, der er fælles for alle medlemsstaterne ⁽¹⁾.

2. Generelle bemærkninger

2.1. For gennemførelsen af direktivforslaget vil der opstå behov for klarere og mere fuldstændige definitioner af visse udtryk som f.eks. »ægtefælle«, »fami-liemedlemmer« og »ophold«. På grund af medlemsstaternes forskellige retssystemer bliver det sandsynligvis nødvendigt at overlade det til medlemsstaterne at definere disse begreber i gennemførelsesbestemmelserne. Der gøres dog opmærksom på de definitionsvanskeligheder, som kan opstå, og på, at det foreslåede direktiv kan få vidtrækkende virkninger på områder som jurisdiktion, skattepligt, stemmeret, inddragelse i de sociale sikringsystemer, osv. Disse problemer behandles nærmere i bemærkningerne til de enkelte artikler.

Udtrykket »eksistensminimum« burde ligeledes klarlægges i et vist omfang, da der kan forekomme store variationer i metoderne til beregning af »eksistensminimum« i de enkelte medlemsstater.

2.2. Det anføres ikke klart, hvorledes f.eks. børn født uden for ægteskab og faste, papirløse parforhold vil blive berørt af direktivet.

2.3. Der rejser sig det spørgsmål, hvorledes personer, som ønsker at udøve retten til ophold i henhold til det nye direktiv, skal dokumentere, at de har midler til eget underhold. Der hersker en vis frygt for, at kravet om bevis for, at der foreligger tilstrækkelige midler til at sikre et eksistensminimum, kan, hvis det ikke defineres klart, føre til diskriminering af de økonomisk svagere stillede samfundsgrupper eller til gennemførelse af en diskriminerende restriktiv immigrationspolitik over for visse grupper. Det er vanskeligt i det foreliggende direktiv at udarbejde detaljerede bestemmelser, der er bindende for alle medlemsstater, men reglerne og kriterierne for en sådan dokumentation må ikke desto mindre medtages i gennemførelsesbestemmelserne. Vilkårlige bestemmelser i én medlemsstat herom kunne ellers føre til omgåelse af direktivet.

2.4. Direktivets krav om, at man »skal kunne dokumentere, at (man) har tilstrækkelige midler til eget underhold og i givet fald til underhold for de af artikel 1, stk. 2, omfattede familiemedlemmer«, forstås således, at det skal dokumenteres, at der ved den første ansøgning om ophold i værtslandet foreligger tilstrækkelige midler for hele femårs-perioden. Dette skulle fremgå klarere af artikel 4 og 6.

2.5. Retten til at forlade værtslandet er en grundlæggende demokratisk ret i de vestlige demokratier og bør derfor fremhæves i begrundelsen til direktivforslaget.

2.6. Den opholdsret, der er foreslået i direktivet, ville ikke på nogen måde berøre de nugældende aftaler om fri bevægelighed for personer inden for de skandinaviske lande. Denne ret tilkommer danske statsborgere og ikke personer, der blot er bosiddende i Danmark. Personer, der opholder sig i Danmark i henhold til det foreslåede direktiv, ville blive betragtet som bosiddende og ikke som statsborgere, og de ville derfor ikke frit kunne bevæge sig inden for Skandinavien.

⁽¹⁾ Jf. udtalelsen om »Handlingsprogram til fordel for vandrede arbejdstagere og deres familiemedlemmer« (EFT nr. C 12 af 17. januar 1976) og udtalelsen om Grænsearbejderproblemer (EFT nr. C 128 af 21. maj 1979).

2.7. Man rejste endvidere det spørgsmål, hvorledes det foreslåede direktiv ville påvirke de generelle tendenser i migrationsbevægelserne i Fællesskabet. Det forekommer at være en rimelig antagelse, at nogle personer ville ønske at flytte til en i økonomisk henseende mere udviklet medlemsstat for f.eks. at nyde godt af en mere progressiv social lovgivning. Der er visse problemer i forbindelse med sådanne mulige migrationsbevægelser, og det understreges, at den grundlæggende årsag til sådanne migrationsbevægelser bl.a. skyldes de alvorlige skævheder i den europæiske regionalpolitik. Såfremt sådanne migrationsbevægelser skal mindskes, må de strukturelt underudviklede regioner i Europa, hvor beskæftigelsesmulighederne er få og det generelle velfærdsniveau meget lavt, gøres mere attraktive. At være medlem af Det europæiske Fællesskab må også betyde øget solidaritet med borgerne i andre medlemsstater, som har medvirket til den økonomiske, sociale og kulturelle udvikling af Fællesskabet som helhed.

3. Særlige bemærkninger

3.1. Artikel 1.1.

3.1.1. Artiklen giver anledning til en række fortolkningsspørgsmål.

I stk. 1 nævnes den grundlæggende ret til ophold, men det er uklart, hvad der skal forstås ved »ophold«. I de oprindelige seks medlemsstater, hvis retssystem er baseret på Code Napoléon, er mange rettigheder tilknyttet indfødsret, mens det i de tre nye medlemsstater forholder sig således, at mange privatrethlige rettigheder er tilknyttet bopæl eller i nogle tilfælde opholdssted. Desuden er der i Haag-konventionerne om international privatret tendens til at lægge opholdssted eller »varig opholdssted« til grund for privatrethlig jurisdiktion.

3.1.2. Det er Udvalgets opfattelse, at direktivet blot omhandler retten til ophold, og at det overlades den enkelte medlemsstat at beslutte, hvilke rettigheder og forpligtelser der skal knyttes til opholdsbegrebet. Det er muligvis den eneste gennemførlige fremgangsmåde, men det befrygtes, at denne uindskrænkede fleksibilitet kunne medføre, at ét værtsland gav meget vide rettigheder til en person, der »opholder« sig der i henhold til direktivet, mens

et andet værtsland ville give disse stort set samme behandling som personer fra tredjelande. Det må være et absolut minimumskrav, at medlemsstaterne i deres gennemførelseslovgivning klart skal fastlægge, hvad »ophold« indebærer.

3.1.3. Kommissionen fremhæver, at artikel 56, stk. 2, og artikel 235 i Rom-traktaten danner grundlaget for forslaget om at give EF-statsborgere og disses familier en permanent ret til ophold. Ved EF's oprettelse i 1958 havde den økonomiske aktivitet stor indvirkning på retten til ophold, men siden da er der indtrådt mange socio-økonomiske ændringer. I henhold til traktaten gives »retten til ophold« ikke blot til personer, der udøver et erhverv, men også til personer, der modtager tjenesteydelser. Endvidere kan personer, som f.eks. tilbringer det meste af deres liv i en anden medlemsstat, ikke i en alder af 65 år blive anmodet om at forlade værtslandet. På topmødet i Paris i 1972 understregedes behovet for anvendelsen af artikel 235. Retten til ophold kan ligeledes begrundes ud fra artikel 2 i traktaten.

3.2. Artikel 1, stk. 2

3.2.1. Her kan igen opstå vanskeligheder med hensyn til definitionen af »familiemedlemmer«. Omfatter begrebet »familie« i henhold til direktivet en stabil gruppe (far/mor/børn), hvor forældrene lever sammen uden at være lovformeligt gift? Er børn født uden for ægteskab omfattet og/eller fjerne slægtninge? Sådanne grupperes status varierer fra en medlemsstat til en anden, og det vil ikke være muligt for Kommissionen at medtage en altdækkende definition i direktivet, men det understreges, at der er behov for en definition af disse udtryk i hver medlemsstat.

3.3. Artikel 1.3.

3.3.1. I dette stykke gives der medlemsstaten ret til at foretage et vist skøn (»lette adgangsbetingelserne«) ved andre familiemedlemmers indrejse. Denne bestemmelse opfattes således, at der ikke gives »andre familiemedlemmer«, der er nævnt i artiklen, en faktisk opholdsret. Der bør sikres, at »uvelkomne migranter«, som f.eks. personer, der rejser fra land til land for at sikre sig et bedre eksistensminimum, afvises.

3.4. *Artikel 2*

3.4.1. Det understreges, at det er nødvendigt, at bosiddende samt landets statsborgere har en klar ret til uhindret at kunne forlade den medlemsstat, de opholder sig i i henhold til direktivet, idet en sådan ret er en grundlæggende rettighed i vesteuropæiske demokratier.

3.5. *Artikel 3*

Ingen kommentarer.

3.6. *Artikel 4*

3.6.1. Ifølge oplysninger fra Kommissionen forstår Udvalget det således, at personer, der ønsker ophold, ved den første ansøgning om ophold skal dokumentere, at de har tilstrækkelige midler til hele femårsperioden. Dette fremgår ikke klart af direktivets tekst, og dette bør, som tidligere anført, udtrykkeligt nævnes i direktivet, da det kan vise sig at være umuligt at gennemføre og måske uønskeligt.

3.7. *Artikel 5*

Ingen kommentarer.

3.8. *Artikel 6*

3.8.1. Man har rejst spørgsmålet om, hvilken art dokumenter der var ment i litra b) — beviser for tilstrækkelige midler. Kommissionen har givet udtryk for, at en detaljeret liste over dokumenter ville være for bindende for medlemsstaterne, men den har foreslået, at rekvirenten kan fremlægge en af hjemlandets skattemyndigheder attesteret liste over aktiver, som han råder over. Gennemførelsen af denne bestemmelse kan forårsage visse vanskeligheder på grund af forskelle medlemsstaterne imellem.

3.9. *Artikel 5, 7, 8 og 9*

Ingen kommentarer.

3.10. *Artikel 10*

3.10.1. Udvalget ønsker, at direktivet gennemføres hurtigst muligt, men mener dog samtidig, at en frist på 18 måneder ville være mere realistisk i betragtning af den tid, der medgår til udarbejdelse af den nødvendige lovgivning.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1980.

Raffaële VANNI

*Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg*

Udtalelse om forslag til Rådets direktiv (EØF) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende selvkørende industritrucks

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 165 af 2. juli 1979, side 1.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 22. maj 1979 i medfør af artikel 100 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 177. plenarforsamling afholdt i Bruxelles, den 26. og 27. marts 1980 sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til anmodning af 22. maj 1979 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets præsidium den 21. maj 1979 om at pålægge Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser at udarbejde udtalelse og beretning om forslaget,

under henvisning til udtalelse vedtaget af ovennævnte afdeling på mødet den 5. marts 1980,

under henvisning til beretning af ordføreren, hr. Wylie,

under henvisning til forhandlingerne på den 177. plenarforsamling den 26. marts 1980 —

med flertal, idet dog 3 stemte imod og 13 undlod at stemme

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

Med nedenstående forbehold udtrykker Udvalget tilfredshed med Kommissionens forslag om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende selvkørende industritrucks.

1. Generelle bemærkninger

1.1. Udvalget bemærker, at Kommissionen foreslår valgfri harmonisering i stedet for fuldstændig. I betragtning af de betydelige sikkerhedsaspekter i dette direktiv og for at forhindre, at handelshindringer fortsat gør sig gældende i særdeleshed på grund af nye, divergerende love, som udelukker egentlig konkurrence, er det Udvalgets opfattelse, at Kommissionens forslag kun bør godkendes, såfremt der fastsættes fuldstændig harmonisering.

1.2. Udvalget bemærker, at Kommissionen i visse tilfælde har lagt stor vægt på normalisering og især taget hensyn til sikkerhedsaspekterne. Udvalget accepterer denne indfaldsvinkel, men rejser dog det spørgsmål, om Kommissionen har været tilstrækkelig opmærksom på samhandelen mellem EF-lande og tredjelande, rent bortset fra det grundlæggende formål, som er at fjerne tekniske handelshindringer.

2. Særlige bemærkninger

2.1. Artikel 1

Det bekymrer Udvalget, at undtagelserne ikke er angivet klart og udtømmende, hvorfor formuleringen må ændres som følger: (tilføjelserne er understreget)

1. Dette direktiv gælder for selvkørende industri-trucks med en kapacitet på til og med 10 000 kg.
2. Dette direktiv omfatter ikke:
 - a) såkaldte dumpers eller motordrevne trillebørene, der benyttes på bygge- og anlægspladser;
 - b) traktorer, lastvogne og entreprenørmaskiner *bestemt til anvendelse på offentlige veje, inden for skovbrug og landbrug samt på bygge- og anlægspladser* tillige med trucks, der benyttes til underjordisk minedrift;
 - c) *mælkevogne og lignende*;
 - d) stableapparater, der kun kan bevæges inden for en ramme af ledeskiner, såkaldte reol-stablere;
 - e) selvkørende industritrucks med en kapacitet på over 10 000 kg og traktorer med en *trækstangskraft på over 20 000 N*;
 - f) portaltrucks;
 - g) *traktorer med og uden fører*;
 - h) *udstyr til vedligeholdelse i højt niveau*;
 - i) *trucks som drives ved ekstern elektrisk energi*;
 - j) *mobile kraner*;
 - k) *mobile løfteplatforme*.

2.2. Artikel 2

Udvalget beklager atter, at definitionen muligvis omfatter produkter, som ikke burde være omfattet, og muligvis udelukker produkter, som ikke burde være udelukket. I særdeleshed bør der via definitionen drages omsorg for:

- a) at ordet »selvdreven« indføres for at udelukke håndtrucks;

- b) at ordet »fylde« medtages på lige fod med »stable«, idet førstnævnte betyder, at lasten placeres i et lagersystem, mens sidstnævnte betyder, at lasten placeres oven på en stabel af tilsvarende laster;
- c) at en »særligt indrettet førerplads« også kan påhæftes trucken;
- d) at terrængående trucks kan forsynes med andre lastbærende anordninger end sådanne som »forskydes lodret på en ... mast«, eksempelvis løftesystemer med kæde eller wire og rækkesystemer.

2.3. I direktivforslaget kræves det, at der indføres bestemmelser om montering af førerbeskyttelsestag; det indeholder samtidig detaljerede forskrifter for konstruktion og afprøvning af disse beskyttelsestag. Desværre er teksten formuleret på en sådan måde, at det ikke er muligt at fravige bestemmelserne, men hvis en producent ikke kan opfylde de konstruktionsmæssige forskrifter, ser det ud til, at han har ret til helt at se bort fra beskyttelsestagnet. Efter Udvalgets opfattelse kan denne konsekvens næppe være tilsigtet.

2.4. Trucks konstrueret til anvendelse hvor der er fare for eksplosion er ikke undtaget fra direktivet, men ikke desto mindre findes der ikke i bilag I nogen omtale af særbestemmelser for sådanne trucks. Udvalget mener, at det i direktivet bør tydeliggøres, at trucks til sådanne anvendelsesformål skal være i overensstemmelse med strengere nationale og internationale bestemmelser, men på alle andre områder opfylde direktivets krav.

2.5. Udvalget mener, at de punkter i bilag I, der omhandler inddeling og beskrivelse af trucks, fremtræder for kraftigt og detaljeret og bør beskæres. Der er også konstateret forskelle mellem de forskellige sprog og anvendelse af subjektive udtryk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1980.

Raffaele VANNI

*Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg*

BILAG**til Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse**

Følgende passage i afdelingens udtalelse udgik efter vedtagelsen af et ændringsforslag under forhandlingerne:

»2.3. Artikel 7 og bilag 1, pkt. 10.5.1.2. og 10.7.1.2.2.

Afdelingen henstiller, at begge punkter udgår, idet den dog stiller sig forstående over for sikkerhedsargumenter, som fremføres. Den bemærker, at punkterne afviger fra ISO-normerne på området. Manglen på vægtige beviser og de sikkerhedsargumenter, der er fremført til støtte for de foreslåede foranstaltninger, finder afdelingen ikke tilstrækkeligt overbevisende.

For så vidt angår betjeningsorganer konstaterer afdelingen, at tusinder af trucks fungerer sikkert og fuldt tilfresstillende med betjeningsorganer, hvis anbringelse ingen lighed har med anbringelsen i almindelige motorkøretøjer.

Afdelingen konstaterer ligeledes, at brændstoftanke i årevis har været sikkert inkorporeret i tusindvis af trucks, hvilket specielt gælder trucks med stor kapacitet. Der foreligger intet om, at der skulle være sket ulykker som følge af denne konstruktionsform.

I begge tilfælde vil de konstruktionssærpræg, der foreslås af Kommissionen, bevirke, at det vil være nødvendigt med en gennemgribende omkonstruktivering af et betydeligt antal trucks, som fremstilles af forskellige producenter, hvilket vil øge deres produktionsomkostninger og reducere deres kommercielle fordele uden en tilsvarende stigning i sikkerheden. Hertil kommer, at selv om det er forståeligt, at Fællesskabet hævder sin uafhængighed, vil et sådant krav føre til forskelle i truck-konstruktionsmåden i EF og tredjelande. Dette kan indebære, at EF-producenter, som leverer til både EF's marked og til eksportmarkeder, kan blive nødt til at fremstille to typer industritrucks.

Afdelingen må ikke blot påpege, at der skal bruges mere tid til gennemførelse af disse to klausuler, men også henstille, at de helt udgår af direktivet.

Afdelingen er enig i den tidsfrist, som er fastsat for gennemførelsen af resten af direktivet.«

Resultat af afstemningen

48 stemte for, 37 stemte imod, 8 undlod at stemme.

Vedtagelsen af ændringsforslaget gjorde det nødvendigt at ændre pkt. 1.2. i afdelingens udtalelse, som var affattet således:

»Afdelingen mener, at Kommissionen i forsøget på at skabe balance mellem målsætningerne i nogle tilfælde fejlagtigt har fremmet standardisering (jf. pkt. 2.3.) i den formening, at dette har relation til sikkerheden; Kommissionen har herved forsømt andre af direktivets sider, såsom nødvendigheden af ikke at virke begrænsende for konstruktionsmæssig udvikling og nødvendigheden af ikke at påvirke samhandelen mellem EF-lande og tredjelande, rent bortset fra det grundlæggende formål, som er at fjerne tekniske handelshindringer.«

Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 212 af 24. august 1979, side 4.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 31. juli 1979 i medfør af artikel 100 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 177. plenarforsamling afholdt i Bruxelles, den 26. og 27. marts 1980 sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til anmodning af 31. juli 1979 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om en udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af præsidiet den 25. september 1979 om at pålægge Afdelingen for sociale anliggender at udarbejde udtalelse og beretning om forslaget,

m.h.t. udtalelse vedtaget af afdelingen den 13. marts 1980,

under henvisning til beretning aflagt af ordføreren, hr. Reinhard Blasig,

under henvisning til forhandlingerne på den 177. plenarforsamling den 26. og 27. marts 1980, mødet den 26. marts,

og ud fra følgende betragtninger:

Det er vigtigt at iværksætte foranstaltninger til forebyggelse af større uheld og til begrænsning af disses konsekvenser for mennesker og miljø;

En EF-aktion på dette område er påkrævet;

Udvalget har tidligere fremsat udtalelser om beskyttelse af miljøet og arbejdstagerne —

enstemmigt, idet dog 3 undlod at stemme

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Generelle bemærkninger til direktivforslagets formål

1.1. Udvalget ser med tilfredshed på det initiativ, Kommissionen har taget til på fællesskabsplan at harmonisere forskrifter og foranstaltninger til beskyttelse mod de alvorlige ulykker, som industrielle aktiviteter med giftige, eksplosive og let antændelige stoffer kan forårsage. En række alvorlige ulykker i det sidste årti har vist, at de allerede eksisterende, men stadig meget forskellige bestemmelser i de enkelte medlemsstater endnu ikke er tilstrækkelige og må derfor suppleres med EF-bestemmelser.

1.2. Det erkendes i den forbindelse, at det ved en sådan harmonisering henholdsvis tilpasning af bestemmelserne ikke er tilstrækkeligt med den mindste fællesnævner, men der må også ske fremskridt.

1.3. Især sammenhængen mellem den nødvendige beskyttelse af arbejdstageren på arbejdspladsen — den interne beskyttelse — og omverdenen uden for virksomheden — miljø- og katastrofebeskyttelse — må i denne forbindelse klart fastholdes.

1.4. I forbindelse med det første punkt (den interne beskyttelse) henviser Udvalget også til sin udtalelse om beskyttelse af arbejdstagere under arbejdet⁽¹⁾.

1.5. Med hensyn til den eksterne beskyttelse må man fastholde, at de til enhver tid kompetente nationale og lokale myndigheder for bestemmelser om og iværksættelse af beskyttelsesforanstaltninger først og fremmest er ansvarlige.

⁽¹⁾ EFT nr. C 297 af 28. 11. 1979.

1.6. De nødvendige foranstaltninger, som virksomhederne og det offentlige må træffe for at forebygge alvorlige uheld, kan medføre betydelige omkostninger for virksomhederne og samfundsøkonomien i de enkelte medlemsstater. For at undgå konkurrencefordrejning ser Udvalget med tilfredshed på en tilnærmelse efter retningslinjerne i dette direktiv.

1.7. I alle industrilande er den industrielle aktivitet så omfattende og den industrielle produktion så mangesidet, at virksomhedernes ansvar for mulige farer for mennesker og miljø må kontrolleres, og dette ansvar er allerede genstand for talrige love og andre retlige bestemmelser. Lovindgreb er særlig vigtigt, når det drejer sig om forebyggelse af alvorlige uheld.

1.8. Udvalget er ganske klar over, at man ikke i alle tilfælde kan forhindre uheld, og at man ikke helt kan udelukke risici for mennesker og miljø som følge af industrielle aktiviteter. Målet kan derfor kun være at gøre alt det, der ud fra en menneskelig vurdering er nødvendigt for at forebygge uheld.

1.9. I denne forbindelse mener Udvalget, at skabelsen af sikre anlæg kommer i absolut første række. Et regelmæssigt tilsyn hermed er ligeså nødvendig som kontrol med aktiviteten og katastrofeplanlægning.

1.10. Kommissionens forslag om en afstemning af foranstaltningerne, alt efter arten af den industrielle aktivitet, de fremstillede, forarbejdede og oplagrede stoffers mængde og farlighed bør godkendes. Udvalget anser det ganske vist ikke for særligt heldigt at blande art. 4, som indeholder en generel rammebestemmelse, der gælder for alle virksomheder, sammen med de specifikke forslag i art. 5, der gælder for virksomheder, som producerer eller forarbejder de i bilag II nævnte stoffer. Det forhold at begge kombinationer er indeholdt i ét direktivforslag, rejser en række problemer, navnlig m. h. t. overgange. Dvs. at en virksomhed, som hidtil kun har været omfattet af rammebestemmelserne i art. 4 ved produktionsændringer ydermere skal omfattes af de specifikke bestemmelser i art. 5. Her er det især tvivlsomt, og for myndighederne næppe tydeligt, hvornår denne overgang indtræder, idet sikkerhedsrapporten efter art. 4 ikke indeholder særlige oplysninger om arten og mængden af de producerede eller forarbejdede stoffer.

1.11. Foranstaltningernes praktiske anvendelighed afhænger i stor udstrækning af, om informations-, anmeldelses-, overvågnings- og kontrolpligten stemmer overens med de tidligere nævnte principper. Det afhænger desuden i høj grad af, om der formuleres klare begreber, som reelt gør det muligt at

iværksætte en passende forebyggelse, og som også fremover kan håndhæves i praksis. De i medlemsstaterne kompetente administrative myndigheder, organer og institutioner må desuden have udstyr til og personalet have uddannelse til effektivt at gennemføre disse beskyttelsesforanstaltninger.

1.12. Man ser med tilfredshed på den af Kommissionen påtænkte pligt til at informere virksomhedens arbejdstagere. Udvalget foreslår, at disse oplysninger også tilstilles arbejdstagerrepræsentanterne i virksomhedens sikkerhedsudvalg.

Udvalget godkender også virksomhedernes pligt til at informere myndighederne.

1.13. Informeringen af offentligheden og den omkringboende befolkning om farerne og de foranstaltninger, der skal iværksættes, skal være så udtømmende som muligt. Informationspligten med hensyn til produktionsprocessen bør dog være begrænset og tage højde for virksomhedernes legitime interesser, uden at dette imidlertid må stå i vejen for den risikoforebyggelse og de sikkerhedsforanstaltninger, der skal gennemføres i offentlighedens interesser.

Alle oplysningerne skal være let forståelige for modtageren.

1.14. Generelt fremhæver Udvalget den betydning, som det tillægger inddragelsen af de kompetente lokale myndigheder i udarbejdelsen og gennemførelsen af de i direktivforslaget nævnte foranstaltninger, navnlig i forbindelse med nødplaner uden for virksomheden.

1.15. Udvalget er af den opfattelse, at det først og fremmest drejer sig om at gøre produktionsanlægene og produktionsprocessen teknisk set absolut upåklagelige og sikre. Man må betale prisen herfor.

1.16. Effektiviteten af de i direktivforslaget foreslåede administrative foranstaltninger skal dog omhyggeligt sammenlignes med omkostningerne for virksomhederne, de kommunale myndigheder og skatteyderne. De betydelige omkostninger, som de administrative foranstaltninger vil påføre virksomhederne, kan kun retfærdiggøres i den udstrækning, beskyttelsen mod større uheld øges.

1.17. Udvalget erkender, at det er nødvendigt, at dette direktiv kun får et begrænset anvendelsesområde og kun omfatter industrielle aktiviteter og ikke transport uden for virksomhedens område, ej heller håndværksvirksomheder, laboratoriearbejde, for så vidt som det ikke er forbundet med industrielle akti-

viteter, og handelen. Det anser også undtagelserne i art. 2 for berettigede, da de allerede er omfattet af andre bestemmelser.

Udvalget fastslår, at beskyttelsen af befolkningen, men også arbejdstagerne derfor endnu ikke er fuldt ud sikret. Det anmoder Kommissionen om at undersøge, hvorledes man kan sikre beskyttelsen mod risici for større uheld inden for de nævnte områder.

1.18. Den stadig større diversificering af produktionen skaber også et særligt problem for mennesker og miljø. Det kunne medføre, at virksomheder anvender en ringe mængde af en række farlige stoffer, har et omfattende produktionsprogram, samt anvender nye og mindre kendte fremgangsmåder. Disse virksomheder ligger ofte spredt inden for byområderne, altså i tæt bebyggede områder. I dette tilfælde er det på grund af de mange ubekendte særlig vanskeligt at måle de toksikologiske risici ved uheld.

1.19. Udvalget anser det for særligt vigtigt, at der forskes endnu mere end hidtil i de langsigtede virkninger af giftulykker, navnlig også m. h. t. genændringer og biologisk nedbrydelighed. Sådanne initiativer fra Kommissionens side ville blive hilst med tilfredshed.

Generelle bemærkninger til direktivforslagets indhold

1.20. Definitionerne i Kommissionens forslag til direktiv giver efter Udvalgets mening anledning til visse generelle bemærkninger. Dette gælder især for begreberne »industriel aktivitet«, »farlige stoffer« samt »større uheld«. Udvalget opfordrer til, at begreberne udformes klarere og dermed gøres mere praktisk gennemførlige.

1.21. Udvalget konstaterer, at art. 4 også gælder for alle de virksomheder, som er omfattet af art. 5.

1.22. Der hersker bred enighed om, at bilag II pkt. 1 og 2 i kommissionsforslaget ikke er fyldestgørende i sin nuværende form. På grund af de talrige stoffer, hvis toksikologiske virkning endnu ikke er kendt, samt nye stoffer, bør man ajourføre bilaget i direktivet efter de indvundne erfaringer.

1.23. Der hersker også bred enighed om, at den fremtidige stofliste i bilag II, pkt. 1 bør være endelig og bindende i overensstemmelse med de indvundne erfaringer.

1.24. Udvalget uddrager heraf nedenstående foreløbige konklusioner:

- Bilag II må være så omfattende som muligt og indeholde klare oplysninger, der kan anvendes af alle berørte parter.
- Princippet om mængdegrænser i pkt. 1 godkendes.
- Udvalget for tilpasning af direktivet til de tekniske fremskridt må råde over kriterier, der letter det varetagelsen af sine opgaver.

2. Særlige bemærkninger

2.1. Artikel 1

Med forbehold af nedenstående bemærkninger tilslutter Udvalget sig formålet med direktivet, som det fremgår af artikel 1.

2.2. Artikel 1, stk. 2 a) — Industriel aktivitet

Udvalget finder ikke Kommissionens foreslåede definition særlig god og foreslår en revision heraf. Definitionen bør lyde således:

»... inden for virksomheden samt på virksomhedens eventuelle industri- og havneområder«.

Den rejser ligeledes spørgsmålet om det ikke også er nødvendigt at definere begreberne virksomhed og industrielle anlæg for at forhindre forskellige fortolkninger i de enkelte medlemsstater.

Der er enighed om, at laboratoriearbejde inden for virksomheden, når det betragtes særskilt, ikke falder ind under direktivet, med mindre det er en industriel aktivitet i henhold til direktivet. Det samme gælder for transport uden for virksomhedens område, handel og håndværksvirksomheder.

2.3. Artikel 1, stk. 2 c) — Farlige stoffer

Udvalget finder definitionen på »farlige stoffer« utilfredsstillende. Især finder det henvisningen til direktiv 67/548/EØF betænkelig, da formålet med og anvendelsesområdet for direktiv 67/548/EØF afviger fra det foreliggende forslag til direktiv. (Mens

direktiv 67/548/EØF omhandler etikettering, afsætning og markedsføring af farlige stoffer, taler dette direktiv udelukkende om dette ene: ulykker i forbindelse med produktion). Nogle af definitionerne i direktiv 67/548/EØF finder Udvalget egnede, andre er det derimod ikke. Kommissionen anmodes om at undersøge, om det ikke ville være bedre her at anføre de egnede begreber fra dette direktiv.

2.4. Artikel 1, stk. 2 e) — Større uheld

Udvalget har haft en længere diskussion om begrebet »større uheld« og er indforstået med den foreslåede formulering.

2.5. Artikel 2

Udvalget fastslår, at de undtagelser, der foreslås i direktivforslaget, er berettigede og nødvendige, idet der allerede findes en lang række internationale og nationale bestemmelser samt EF-bestemmelser på disse områder. Militære anlæg kan under alle omstændigheder ikke behandles i dette direktiv.

Udvalget beklager, at sådanne anlæg ikke kan omfattes.

2.6. Artikel 3

Udvalget godkender i princippet artikel 3, omend det erkender, at der ikke kan opnås absolut sikkerhed.

2.7. Artikel 4, stk. 1

2.7.1. Udvalget godkender de i art. 4 foreslåede foranstaltninger med undtagelse af sikkerhedsrapporten, hvortil det bemærker følgende:

Udvalget anser kun en sikkerhedsrapport, som kræves i henhold til artikel 4 i forslaget for nyttig, såfremt den er kort og begrænset til de vigtigste oplysninger vedrørende farerne for større uheld, f.eks. oplysninger om arten og mængden af de efter bilag II, pkt. 1 anførte stoffer, også selv om disse ligger under den fastsatte grænse.

En yderligere præcisering ville for mange virksomheder være forbundet med betydelige omkostninger.

Efter Udvalgets mening er det afgørende, at de iværksatte foranstaltninger øger sikkerheden, og at dette kan bevises.

2.8. Artikel 5

2.8.1. Art. 5 kan kun vurderes i sammenhæng med bilag II.

2.8.2. Som det allerede fremføres i afsnit I i beretningen, mener Udvalget, at direktivet kun kan anvendes, hvis Kommissionen reviderer listen i bilag II over stoffer eller kategorier af farlige stoffer samt de tilsvarende mængdegrænser og eventuelle kriterier.

2.9. Artikel 5, stk. 1

2.9.1. Udvalget kan i princippet tilslutte sig den anmeldelsespligt, som er fastsat i artikel 5 for de i bilag II anførte farlige stoffer (snævrere anvendelsesområde).

2.9.2. Udvalget anser det ikke for nødvendigt med væsentlige ændringer af forslaget. Dog bør nogle af de tekniske detaljer konkretiseres for at gøre direktivet mere anvendeligt i praksis, således bl. a. fjerde og femte led i stk. 1 b). Det mener, at det først og fremmest kommer an på et anlægs sikkerhed i en produktionsproces. En beskrivelse af principperne i det system, der garanterer fremstillingsprocessens sikkerhed, og en beskrivelse af de forudseelige driftsforstyrrelser i det farlige anlæg og forebyggelsesforanstaltningerne er klarere og mere éntydigt end en vag vurdering af de sikkerhedsmæssige grænser eller en analyse af anlæggenes pålidelighed, sådan som det kræves i forslaget.

Der bør til art. 5.1.b. i direktivet tilføjes:

»— kvalifikationer hos det personale, der betjener anlæggene

— en beskrivelse af udvekslingen af materialer med andre virksomheder i en omkreds af 500 m.«

2.9.3. Artikel 5, stk. 1, litra c). Udvalget foreslår at formulere anden indrykning således:

»— Forslag til inddragelse af virksomheden i udarbejdelsen af nødplaner uden for virksomheden«

Ingen bemærkninger til stk. 2 og 3.

2.9.4. Udvalget foreslår et nyt stk. 4 med følgende ordlyd:

»Fabrikanten tilstiller den pågældende virksomheds sikkerheds- og sundhedsudvalg de i denne artikel nævnte oplysninger.«

2.10. Artikel 6

Udvalget kan i princippet tilslutte sig artikel 6. Det anser det for ønskeligt, at der kun er anmeldelsespligt for ændringer af sikkerhedsforanstaltninger, som sikkerhedsteknisk er af væsentlig betydning, ikke simpelthen enhver ændring, samt at begrebet »i rimelig god tid« defineres nærmere.

2.11. Artikel 7

Udvalget godkender artikel 7. Det mener dog, at der i stk. 1 burde fastsættes bestemmelser om en koordinering af myndighedernes beføjelser, således at der ikke i praksis opstår overensstemmelser mellem myndighedernes aktiviteter.

2.12. Artikel 8

Udvalget kan i det store og hele tilslutte sig Kommissionens forslag. Der er dog ikke fuld tilslutning til de frister, der er anført i kommissionsforslaget. Udvalget mener, at der her bør opstilles prioriteter.

2.13. Artikel 9

Ingen bemærkninger.

2.14. Artikel 10

2.14.1. Også artikel 10 indeholder efter Udvalgets mening to forskellige former for oplysningspligt, som medlemsstaterne har over for Kommissionen:

1. oplysning om industrielle aktiviteter (stk. 1).
2. oplysning om de indtrådte uheld (stk. 2).

2.14.2. Udvalget anser underretningen af Kommissionen om indtrådte uheld (stk. 2) for hensigtsmæssig og vigtig. Disse oplysninger kan anvendes til udveksling af erfaringer og bidrage til en yderligere udbygning af sikkerhedsforanstaltningerne.

2.14.3. Med hensyn til oplysning om industrielle aktiviteter (stk. 1) finder Udvalget en begrænsning nødvendig.

2.15. Artikel 11, pkt. 1

2.15.1. Her, som i artikel 12, bør der i tydelighedens interesse tilføjes, at databanken skal indeholde de i henhold til artikel 10 indsamlede oplysninger.

2.15.2. Artikel 11, pkt. 2, ser Udvalget med direkte tilfredshed på. Det ville være at foretrække, om man her navnlig inddrog teknologiekspertter og arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter.

2.16. Artikel 12, pkt. 1

2.16.1. Her bør man efter Udvalgets mening også omtale artikel 9.

2.16.2. Artikel 12, pkt. 2

Udvalget mener, at informationspligten i de enkelte tilfælde bør være meget snæver, så at det sikres, at kun tjenestemænd med tavshedspligt modtager oplysninger, som vedrører virksomhedernes økonomiske og driftsmæssige interesser. Udvalget går ind for denne begrænsning af informanterkredsen, forudsat at befolkningens og miljøets sikkerhed ikke forringes.

2.17. Artikel 13

Ingen bemærkninger.

2.18. Artikel 14

Udvalget mener, at arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter bør tilknyttes arbejdet i det i artiklen nævnte udvalg.

2.19. Artikel 15—18

Ingen bemærkninger.

3. Bilagene

3.1. Bilag I

Udvalget mener, at man her bør anvende de samme begreber som i art. 1, stk. 2 c.

3.2. Bilag II

3.2.1. Udvalget finder ikke, at den i bilag II, pkt. 1 opstillede liste og kriterierne i bilag II, pkt. 2 for fastsættelse af stoffernes farlighed er tilstrækkelige. Det anser det for ønskeligt at få fastlagt klare kriterier og en bindende og omfattende stoffliste. Stofflisten bør ganske vist være afsluttet, men bør ajourføres på baggrund af videnskabelige erfaringer og det tekniske niveau. Denne tilpasning skal foretages af det i artikel 14 nævnte udvalg.

3.2.2. Første punktum i bilag II er mangelfuldt. Udtrykket »virksomhed« frembyder et særligt terminologisk problem. Det må sikres, at dette begreb rent faktisk dækker realiteter, der er nøje defineret og indholdsmæssigt identiske på alle EF-sprog og i alle medlemsstaterne. I modsat fald ville de i bilag II nævnte kriterier for anvendelse af art. 5 ellers kunne fortolkes meget forskelligt i de enkelte medlemsstater.

Det skal i tilfælde af en koncentration af flere virksomheder, som tilhører samme fabrikant, og som ligger inden for en bestemt radius, forhindres, at anmeldelse ikke finder sted, blot fordi de enkelte virksomheder ikke forarbejder henholdsvis oplagrer mindstemængden af de i stofflisten anførte stoffer.

3.2.3. Første sætningsled gælder imidlertid kun, når det drejer sig om virksomheder tilhørende samme fabrikant, og punktet er mangelfuldt, når der er tale om virksomheder, der tilhører forskellige fabrikanter, og som ligger tæt op ad hinanden. Dette punkt bør derfor præciseres.

3.2.4. Bilag II, pkt. 1

Udvalget finder den foreslåede stoffliste utilstrækkelig, idet der i de fleste medlemsstater findes langt

flere stoffer, som allerede opfylder toksicitetskriterierne.

Der er generel tilslutning til anvendelse af mængdegrænser som vurderingskriterier. Der er dog forskellig opfattelse med hensyn til fastlæggelsen af disse grænser. (mængdeangivelser).

Udvalget er enig om, at mængdeangivelserne i stofflisten i bilag II påny må drøftes, og ikke alle punkter i den nuværende formulering er acceptable. I den forbindelse må man gå ud fra, at i hvert fald de farligste stoffer skal være omfattet af direktivforslaget.

3.2.5. Bilag II, pkt. 2

Toksicitetskriterierne i kommissionsforslaget anses for fuldkommen utilstrækkelige og uanvendelige. Pkt. 2 bør derfor slettes.

3.2.6. Kun efter omfattende videnskabelige forklaringer og forsøg vil disse kriterier kunne sige virksomhedslederne og de beskæftigede noget. Deres anvendelse giver desuden anledning til store fortolkningsvanskeligheder og skaber risiko for, at man som følge af unøjagtigheder kommer til fejlagtige resultater. Sådanne ukontrollerede forsøg i selve virksomheden betyder ikke altid en tilstrækkelig beskyttelse mod ricisi for mennesker og miljø.

De toksicitetskriterier, der er opført i bilag II, pkt. 2, bør snarere fastlægges som kriterier for det i artikel 14 nævnte udvalgs vurdering. Udvalget foreslår endvidere at udvide de kriterier, som dette udvalg skal anvende, navnlig med kriterier for genændring og biologisk nedbrydelighed.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1980.

Raffaele VANNI

*Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg*

BILAG**til Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse**

Følgende ændringsforslag blev forkastet under forhandlingerne:

pkt. 2.3.

Erstattes med:

»Afdelingen mener, at der i en konsekvent definition af farlige stoffer bør tages hensyn til såvel muligheden for større uheld som indvirkningen på miljøet, hvorfor den generelle henvisning til direktiv 548/67 er tilfredsstillende«.

Begrundelse

Definitionen på farlige stoffer må være konsekvent for samtlige direktiver, som vedrører miljøet uden for virksomhederne, uden at disses anvendelsesområde dog af den grund begrænses.

Henvisningen til direktiv 548/67 gør det ligeledes muligt at medtage en nøjagtig liste over farlige stoffer, hvilket gør direktivforslaget anvendelig i praksis.

Resultat af afstemningen

Stemmer for: 27; stemmer imod: 46; Undlod at stemme: 5.

Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om anden ændring af direktiv 75/726/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om frugtsaft og visse lignende produkter

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 20 side 4 af 25. januar 1980.*

A. UDTALESENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 15. januar 1980 i medfør af artikel 43 og 100 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 177. plenarforsamling afholdt i Bruxelles, den 26. og 27. marts 1980 sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 100,

under henvisning til Rådets beslutning af 15. januar 1980 om at anmode om Udvalgets udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets præsidium den 29. januar 1980 om at pålægge Landbrugsafdelingen at udarbejde udtalelse,

under henvisning til Udvalgets tidligere arbejde med dette spørgsmål og navnlig udtalelsen af 26. juni 1969 om »Forslag til Rådets forordning om fremstilling og afsætning af frugtsaft og lignende produkter « samt Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse af 30. november 1978 om »Forslag til Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 75/726/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om frugtsaft og visse lignende produkter«⁽¹⁾,

under henvisning til mundtlig beretning aflagt af ordføreren, hr. de Grave,

under henvisning til udtalelse vedtaget af Landbrugsafdelingen på mødet den 6. marts 1980,

under henvisning til forhandlingerne på det 213. møde den 6. marts 1980, og

under henvisning til forhandlingerne på den 177. plenarforsamling den 26. og 27. marts 1980, mødet den 26. marts —

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE

enstemmigt:

Udvalget godkender direktivforslaget under forbehold af følgende bemærkninger:

1. **Generelle bemærkninger**

1.1. Udvalget konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen har genoptaget sine bestræbelser for at få vedtaget direktivet om »Alkoholfrie læskedrikke«, således som Det økonomiske og sociale Udvalg anmodede om det i sin udtalelse af 30. november 1978 for at hindre forveksling af frugtsaft med de andre drikkevarer.

1.2. Udvalget henviser til ovennævnte udtalelse, hvori er udtrykt ønsket om en løsning, som også giver mulighed for at lade tomatssaft omfatte af direktivet.

1.3. Udvalget mener, at der som følge af manglende analysemetoder på EF-plan på visse områder, som for eksempel m. h. t. restitueret frugtsaft, kan opstå handelshindringsproblemer. Det anmoder derfor Kommissionen om at udarbejde et direktivforslag om dette spørgsmål.

1.4. Udvalget foreslår, at der fastsættes kvalitetsnormer for vand, der anvendes til restitution af frugtsaft og frugtnektar.

1.5. Såfremt det er nødvendigt at korrigere det naturlige syreindhold med citronsaft bør det i listen over bestanddele nævnes, hvor stor en procentdel denne udgør.

2. **Særlige bemærkninger**

2.1. *Artikel 1, stk. 3, 3) (artikel 4, stk. 3 i basisdirektivet)*

Afdelingen anmoder om en omformulering af Kommissionens tekst, for at lette fortolkningen.

2.2. *Artikel 1, stk. 8 (artikel 11, stk. 4 a) i basisdirektivet*

Direktivets bestemmelser medfører i visse tilfælde helt overflødig mange angivelser på etiketterne. Der burde overvejes en forenkling, som imidlertid ikke må forringe informationens indhold. Man kunne f. eks. erstatte følgende angivelse: »Saft af grapefrugt og ananas fremstillet af grapefrugtsaftkoncentrat og ananassaftkoncentrat«, specielt fordi sådanne angivelser kan forekomme på flere sprog, med »saft af grapefrugt og ananas fremstillet af saftkoncentrat«.

2.3. *Artikel 1, stk. 8 (artikel 11, stk. 3, litra a) (ii) i basisdirektivet)*

Udvalget anmoder om, at dette underled suppleres således:

»Restituering af aromaen i overensstemmelse med artikel 8, litra c)«.

2.4. *Artikel 1, stk. 8 (artikel 11, stk. 5 i basisdirektivet)*

Udvalget anmoder om, at man i stedet benytter den tidligere og mere præcise formulering:

»denne angivelse anbringes i umiddelbar nærhed af benævnelsen, den skal træde tydeligt frem i forhold til denne og til helheden«.

(1) EFT nr. C 105 af 26. 4. 1979.

2.5. Artikel 1, stk. 8 (artikel 11, stk. 6 i basisdirektivet)

Direktivet indeholder et forbud mod enhver form

for reference til C-vitamin i forbindelse med tilsætning af ascorbinsyre; når det drejer sig om saft tilsat sukker, var det måske ligeledes det rigtigste ikke at gøre reklame for sukkerets energiindhold.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1980.

Raffaele VANNI

*Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg*

BILAG

til Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse

Forkastet ændringsforslag

Følgende ændringsforslag, forkastedes under forhandlingerne:

Tilføj et nye punkt 1.6.:

»Da det i Kommissionens forslag art. 1, stk. 2. litra c), tilstræbes »at hindre forveksling af frugtsaft med andre drikkevarer,« må konsekvensen heraf, være, at frugtsaften udelukkende er fremstillet af bær og frugter, der har den farve, aroma og smag, som er karakteristisk for saft af de frugter, hvorfra den hidrører«.

Begrundelse

En iblanding af citronsaft vil klart gøre æblesaft mindreværdig og som følge heraf bør f.eks. æblesaft, hvori der er blandet citronsyre eller citronsaft, ikke sælges som æble-juice/saft/most, men som blandet frugtsaft eller under anden betegnelse, der klart adskiller den fra ren æblesaft.

Afstemmingsresultat

5 stemte for et stort flertal stemte imod flere medlemmer undlod at stemme.

Udtalelse om Kommissionens forslag om fastsættelse af priser for visse landbrugsprodukter og om dertil knyttede foranstaltninger

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 73 af 24. marts 1980.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 15. februar 1980 i medfør af artikel 47 og 198 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 177. plenarforsamling afholdt i Bruxelles, den 26. og 27. marts 1980 sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til artikel 47 og 198 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til anmodning af 15. februar 1980 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets formand om at pålægge Landbrugsafdelingen at udarbejde udtalelsen,

under henvisning til Udvalgets tidligere udtalelser om samme spørgsmål,

under henvisning til mundtlig beretning aflagt af ordføreren, hr. Schnieders,

under henvisning til udtalelse vedtaget af Landbrugsafdelingen på mødet den 6. marts 1980, og

under henvisning til forhandlingerne på den 177. plenarforsamling den 26. og 27. marts 1980, mødet den 27. marts 1980 —

med 55 stemmer for og 14 stemmer imod, idet 13 undlod at stemme

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Indledende bemærkninger

1.1. Kommissionen mener, at der er en nøje sammenhæng mellem foreliggende landbrugsprisforslag og forslagene af 30. november 1979 om reformer inden for den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾.

Uden at ville gå helt så langt som Kommissionen og hævde, at de to forslagsområder udgør et uadskilleligt hele, vil Udvalget dog understrege, at nærværende udtalelse om prisforslagene for året 1980/81 naturligvis fremsættes og skal ses i sammenhæng med Udvalgets udtalelser af 28. februar 1980 om forslagene om reformer inden for den fælles landbrugspolitik.

1.2. Udvalget ønsker desuden at påpege den snævre forbindelse, der eksisterer mellem prispolitikken og strukturpolitikken og henviser i denne forbindelse til Udvalgets udtalelse af 26. oktober 1979 om »Forslag vedrørende landbrugsstrukturpolitikken« ⁽²⁾.

2. Det økonomiske og sociale Udvalgs generelle bemærkninger

2.1. Den objektive metode

⁽¹⁾ EFT nr. C 60 af 10. 3. 1980, s. 30.

⁽²⁾ EFT nr. C 53 af 3. 3. 1980, s. 22.

2.1.1. Udvalget konstaterer, at Kommissionen i år ikke har brugt de tal, der fremkommer ved anvendelsen af den objektive metode. Udvalget ser i dette skridt en alvorlig udvikling, der kunne opfattes som et angreb på den fælles landbrugspolitik i det hele taget, sådan som princippet i den hidtil har været, hvis det skulle vise sig, at Kommissionen har givet definitivt afkald på at anvende den objektive metode, som Udvalget altid er gået klart ind for, som grundlag for beregninger af forslagene til fælles landbrugspriser.

Kommissionen har således anset det for nødvendigt at fremlægge forslag, der i realiteten bygger på et politisk kompromis, hvor der tages hensyn til forskellige faktorer, herunder specielt Fællesskabets budgetmæssige vanskeligheder og de økonomiske og sociale konjunkturer.

2.1.2. Udvalget er helt på det rene med, at der eksisterer et budgetmæssigt problem. Men dette er ikke tilstrækkelig grund til ikke for indeværende at gennemføre økonomisk og socialt berettigede stigninger i landbrugspriserne.

2.2. Målsætningerne i EØF-traktatens artikel 39

2.2.1. Efter Udvalgets mening bør man ikke glemme, at det er nødvendigt at skabe et solidt og varigt grundlag for den fælles landbrugspolitik, således at man på lang sigt kan realisere målsætningerne i artikel 39. Landbrugspolitikken har således bestandig til opgave at opfylde samtlige målsætninger i traktatens artikel 39, stk. 1, på samme tid, nemlig:

- at forøge landbrugets produktivitet ved fremme af den tekniske udvikling, ved rationalisering af landbrugsproduktionen og ved den bedst mulige anvendelse af produktionsfaktorerne, især arbejdskraften;
- herigennem at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, især ved forhøjelse af de individuelle indkomster for de i landbruget beskæftigede personer;
- at stabilisere markederne;
- at sikre forsyningerne;
- at sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer.

2.2.2. Også i år må det imidlertid konstateres, at kun forsyningsikkerheden og produktivitet fremgangen — som ikke kan afvises — generelt er lykkedes via den fælles landbrugspolitik. Der er således

tre grundlæggende målsætninger i artikel 39, som endnu ikke er blevet opfyldt i 1980:

- højere landbrugsindkomster;
- rimelige priser på landbrugsvarer for forbrugerne;
- en stabilisering af markederne, specielt med hensyn til visse markeder, blandt hvilke mælkesektoren giver anledning til størst foruroligelse.

Udvalget ønsker at henlede fællesskabsinstansernes opmærksomhed på disse spørgsmål, som har givet anledning til nedenstående bemærkninger.

2.3. Landbrugets indkomster

2.3.1. På trods af en betydelig produktion viser Kommissionens tal, at landbrugets realindkomst — defineret ved nettoværditilvæksten — i gennemsnit er faldet med 1,5 — 2 % på grund af stigningen i omkostningerne. Nettoværditilvæksten, som er det eneste beregningsgrundlag, der let lader sig kvantificere, afspejler imidlertid kun delvis landbrugernes disponible indkomster, som kan være blevet forringet i væsentligt større omfang. Der må yderligere gøres opmærksom på, at der inden for landbruget eksisterer store indkomstforskelle.

2.3.2. På lang sigt er der kun sket en svag stigning i landbrugets indkomster. Ifølge Kommissionens oplysninger steg landbrugets indkomster i begyndelsen af 70'erne i omtrent samme takt som i andre sektorer af økonomien, men siden 1974 er de faldet betydeligt som følge af stigningen i omkostningerne.

2.3.3. Kommissionen erkender endvidere også, at de meget beskedne stigninger i landbrugspriserne de tre sidste år afgjort allerede har været medvirkende til at bekæmpe inflationen i Fællesskabet.

2.3.4. Udvalget mener således, at Kommissionen i sine forslag tager alt for lidt hensyn til de faktiske omstændigheder, der betinger landbrugernes indkomster. Udvalget går derfor ind for prisforhøjelser, der i gennemsnit er større end foreslået af Kommissionen — forudsat at de kan gennemføres inden for budgettet. Udvalget mener, at nedenstående forslag til foranstaltningerne, særlig inden for mejerisektoren, vil gøre dette muligt. Endvidere anmoder Udvalget Kommissionen om at undersøge, hvorledes spørgsmålet om de særdeles store indkomstforskelle

inden for landbruget kan løses på mere passende vis, bl. a. via en indkomstpolitik.

2.4. Forbrugerpriserne

2.4.1. I henhold til Rom-traktaten har den fælles landbrugspolitik også til formål at sikre forbrugerne rimelige priser dvs. rimelige detailpriser på landbrugsvarer. Kommissionen har indtil nu kun beskæftiget sig med den pris, landbrugeren modtager for deres produkter. Der har derfor i enhver diskussion af landbrugspriserne været tendens til at fremstille landbrugernes og forbrugernes interesser som principielt modsatte. Imidlertid er de andre elementer, der indgår i levnedsmidlernes produktionspris, afgørende for prisen i detailledet, og disse er steget hurtigere end råvarerne. Udvalget kan ikke godkende, at man udelukkende forlanger et offer fra råvareproducenternes side. Det bemærkes, at en fastfrysning af interventionspriserne som følge af stigninger i forarbejdningsomkostningerne vil medføre en reel nedgang i støtten til råvareproducenterne.

2.4.2. Der må derfor tilvejebringes instrumenter, hvormed Fællesskabet kan overvåge detailpriserne og distributionsstrukturen, og sikre, at forbrugerpriserne forbliver rimelige. Det ville derfor være forkert at forlade den objektive metode og kræve et større offer fra landbrugernes side, hvis man ikke samtidig forsøger at sikre, at det slår igennem i detailpriserne.

3. Bemærkninger vedrørende mælkesektoren

3.1. Kommissionens udgangspunkt er, at producenten selv må afgøre, om han ønsker at udvide produktionen. En af de måder, hvorpå man kan forsøge at hindre producenterne i at levere mere mælk til mejerierne end i 1979, er at der indføres en tillægsafgift til medansvarsafgiften på 18 ECU pr. 100 kg eller 84 % af indikativprisen for mælk, hvorved de producenter, der udvider produktionen, kommer til at bære afsætningsomkostningerne for den ekstra mælk.

3.2. Udvalget henviser til udtalelsen af 28. februar 1980 om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet om ordning for den fælles landbrugspolitik af hensyn til en bedre markedsbalance og rationalisering af udgifterne« (Mælk) hvori Udvalget skønner det påkrævet, at der i den af Kommissionen foreslåede ordning foretages ændringer, som dog ikke må be-

virke, at landbrugernes samlede finansielle bidrag reduceres:

- små bedrifter skal fritages for den ekstraordinære afgift (leveringstærskel);
- den ekstraordinære afgift skal afpasses efter a) leveringsstigning og efter b) hvor store mængder, der leveres til intervention; som udgangspunkt tages en given referenceperiode (f. eks. de sidste tre år).

3.3. Udvalget erkender, at det vil være administrativt vanskeligt at foretage en registrering af de enkelte bedrifter og at det ikke kan gennemføres uden bistand fra mejerierne. For at undgå urimelig forskelsbehandling anbefalede afdelingen følgende:

- a) Alle foranstaltninger, der iværksættes i landbrugssektoren, bør først og fremmest tage hensyn til de økonomiske og sociale følger for navnlig familiebedrifter, der ikke har andre alternative produktionsmuligheder;
- b) Kommissionen må fastlægge klare retningslinjer for opkrævningen af den påtænkte tillægsafgift i mejeriledet;
- c) mejerierne må sikre, at der sker opkrævning af afgiften fra de bedrifter, hvis produktion overstiger sidste års, således at man opnår en effektiv begrænsning af produktionen;
- d) reglerne skal kunne fraviges i bestemte særlige tilfælde; det skal dog være tydeligt at der er tale om særlige tilfælde, hvor der er alvorlige problemer, og det bør ikke overlades til mejerierne at træffe afgørelsen i den enkelte tilfælde; de tilfælde, der kan komme på tale er:
 - hvor unge landmænd har overtaget en ny bedrift, og
 - hvor landmænd allerede har foretaget investeringer inden den nye ordning var trådt i kraft og således har undgået kontraktlige forpligtelser, ect.;
- e) Kommissionen for De europæiske Fællesskaber må sørge for at medansvarsafgiften pålægges alle landmænd med overskudsproduktion, uanset om der konstateres en samlet stigning i leverancerne til et bestemt mejeri; det ville ikke være tilfredsstillende at der kun pålægges en tillægsafgift for producenter, der er tilknyttet mejerier, som har en samlet stigning i leverancerne i forhold til sidste år.

3.4. Udvalget mener, at producenterne bør have en højere pris end den, Kommissionen foreslår, for de mælkeleverancer, som ikke overstiger det fastsatte niveau sammenlignet med den fastlagte referenceperiode (1979).

3.5. Udvalget understreger, at løsningen af problemet i mælkesektoren er meget snævert forbundet med de foranstaltninger og beslutninger, der bør træffes på fedtstofområdet. I denne forbindelse bør man tage hensyn til alle de implicerede parter, dvs. producenter, forarbejdere, medhjælpere og forbrugere, og Udvalget henstiller derfor til Kommissionen, at den fremsætter passende forslag til iværksættelse af en samlet EF-politik på fedtstofområdet.

4. Bemærkninger vedrørende oksekød

Indførelsen af en supplerende præmie til producenter af ammekøer imødeses med tilfredshed. Beløbet er imidlertid sat for lavt, ligesom grænsen på de 15 første køer er for restriktiv. Udvalget foreslår, at denne grænse sættes op til 40 køer, og at beløbet sættes op til 100 ERE per ko.

Udvalget beklager Kommissionens forslag om en suspension af interventionsordningen for oksekød i sommerhalvåret. Udvalget finder det endvidere beklageligt, at Kommissionen ikke har ment det hensigtsmæssigt at genindføre præmien for nyfødte kalve og ordningen med indikativ pris/variabel præmie sammen med interventionsordningen. Disse ordninger har givet gode resultater i bestemte områder af EF, hvor produktionen var utilstrækkelig.

5. Bemærkninger vedrørende præmie for ikke-markedsføring

Udvalget støtter Kommissionens forslag om en forlængelse af perioden for tildeling af præmie for ikke-markedsføring og for omlægning. Det mener imidlertid, at et år er for lidt. Forlængelsen bør være på mindst 2 år, og præmien bør være større. Dette ville medføre en langt større reduktion af malkekvægsbesætningerne. Disse foranstaltninger ville, hvis de iværksattes samtidig med de foreslåede afgifter, kunne begrænse mælkeproduktionen meget radikalt og skabe grundlag for at opnå en balance på markedet for mælke- og mejeriprodukter.

6. Bemærkninger vedrørende frugt og grønsager

Indkomstudviklingen inden for frugt- og grønsagsproduktionen i EF er i afgørende grad betinget af, om priserne er tilstrækkeligt beskyttede mod den markedsforstyrrende import fra tredjelande. Set på baggrund heraf må man konstatere, at Kommissionens forslag er mangelfulde; referencepris for frugt- og grønsager burde hæves yderligere. En kraftig stigning i referenceprisen, for frugt- og grønsager er nødvendig, hvis der skal ske en opfyldelse af de målsætninger, der er indeholdt i indkomstpolitikken. Der er på dette område et efterslæb. Det var således først i 1978, at man i EF begyndte at medinddrage produktionsomkostningerne ved fastsættelsen af referenceprisen. Endvidere mener Udvalget, at referenceprisordningen også bør omfatte andre produkter, som tidligere lovet af Kommissionen.

7. Bemærkninger vedrørende sukkersektoren

I betragtning af, at Kommissionen i sine indledende forslag, som Udvalget behandlede på plenum den 27. februar 1980, ikke tager hensyn til den nye situation på verdensmarkedet og i øvrigt kommer sent frem med forslagene, eftersom såningen allerede er indledt i visse medlemslande, henstiller Udvalget, at sagen udsættes til fornyet behandling ved begyndelsen af næste produktionsår.

8. Konklusion

Udvalget gør opmærksom på, at de ovenfor anbefalede nye strategier, specielt hvad angår den fremtidige politik i mælkesektoren, vil kunne føre til langt større budgetbesparelser end dem, der vil opnås gennem de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger, selv hvis disse gennemføres til punkt og prikke. Udvalget mener derfor, at det skulle være muligt at forhøje de priser, Kommissionen har foreslået og dermed komme nærmere til de resultater, som den objektive metode ville give, for så vidt som den budgetmæssige situation i Fællesskabet tillader dette.

Iøvrigt bør man gøre sig klart, at en sådan forhøjelse af priserne ville gøre det muligt at begrænse de positive monetære udligningsbeløb i langt større omfang.

Udvalget anmoder EF-instanserne, og navnlig Rådet, om at tage de her fremlagte forslag til efterretning.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. marts 1980.

Raffaale VANNI

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg

*BILAG***Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse****Forkastede ændringsforslag**

Følgende ændringsforslag, forkastedes under forhandlingerne:

pkt. 2.1.2.

Sidste punktum slettes.

Resultatet af afstemningen

40 stemte imod, 12 stemte for, 6 undlod at stemme.

pkt. 2.2.2.

Afsnittet slettes og erstattes med følgende:

»Udvalget må også i år konstatere, at det endnu en gang ikke er lykkedes at opfylde den fælles landbrugspolitikks målsætninger, specielt med hensyn til en stabilisering af markederne, idet der findes store overskud af en række produkter. Det er ej heller lykkedes at sikre forbrugerne rimelige priser.«

Resultatet af afstemningen

42 stemte imod, 23 stemte for, 4 undlod at stemme.

pkt. 2.3.4.

Slettes og erstattes med følgende:

»På grund af de strukturelt betingede overskud af en lang række produkter og faren for, at EF's midler skal blive opbrugt, mener Udvalget, at der ikke bør fastsættes prisforhøjelser på produkter af hvilke, der findes et strukturelt betinget overskud (dvs. mælk, sukker, oksekød, frugt og grønsager samt vin), ligesom der bør udvises den allerstørste tilbageholdenhed med hensyn til de øvrige EF-fastsatte priser.«

Resultatet af afstemningen

49 stemte imod, 11 stemte for, 4 undlod at stemme.

pkt. 3.2.

Slettes og erstattes med følgende:

»Udvalget mener, at det vil blive vanskeligt at gennemføre Kommissionens forslag om en ekstraordinær afgift. Udvalget er imidlertid ganske klar over, at der snarest må gribes ind på prisområdet og iværksættes støtteforanstaltninger med det formål at begrænse mælkeproduktionen.«

Resultatet af afstemningen

49 stemte imod, 13 stemte for, 11 undlod at stemme.

pkt. 3.3.

Punktet slettes.

Resultatet af afstemningen

53 stemte imod, 13 stemte for, 5 undlod at stemme.

pkt. 3.4.

Punktet slettes.

Resultatet af afstemningen

énstemmigt nedstemt.

pkt. 4 — 2. afsnit

Ordet »beklager« *erstattes med* »går ind for.«

Resultatet af afstemningen

51 stemte imod, 22 stemte for, 8 undlod at stemme.

pkt. 4 — 2. afsnit

I første linje ændres »beklager« til »forkaster.«

Begrundelse

Der er tale om en foranstaltning til stor skade for sektoren.

Resultat af afstemningen

Stort flertal imod, 1 stemte for, ingen undlod at stemme.

pkt. 5

Følgende tilføjes:

»Udover de nuværende præmieordninger bør der fastsættes en præmieordning for kvægavlere, som gennem en årrække frivilligt reducerer deres mælkeproduktion.«

Begrundelse

De nuværende præmieordninger indebærer ingen fordele for bedrifter, som nok er villige til at reducere deres mælkeproduktion, men ikke ønsker at indstille den helt. En sådan præmieordning kan forbedre markedssituationen, uden at de berørte bedrifters indkomster mindskes (se tillige dok. CES 235/80, side 7).

Resultat af afstemningen

43 stemte imod, 24 stemte for, 14 undlod at stemme.

pkt. 6

De to sidste punktnummer slettes.

Resultat af afstemningen

44 stemte imod, 22 stemte for, 10 undlod at stemme.

pkt. 7

Dette punkt erstattes med følgende:

»Udvalget har tilkendegivet sin beklagelse over indholdet af en række detaljerede punkter i sukkerforslagene. Udvalget er dog klar over, at en begrænsning af EF's overskydende sukkerproduktion er påkrævet«.

Resultat af afstemningen

43 stemte imod, 20 stemte for, 13 undlod at stemme.

pkt. 8

Andet og tredje punktum slettes.

Resultat af afstemningen

43 stemte imod, 20 stemte for, 9 undlod at stemme.

Nedenstående punkter i afdelingens udtalelse forkastedes som følge af ændringsforslag, der fremsattes under forhandlingerne:

»2.2.2. Også i år må afdelingen imidlertid konstatere, at det kun er lykkedes at gennemføre målsætningerne med hensyn til stabilisering af markederne og sikringen af forsyningerne i den samlede fælles landbrugspolitik: den produktivitsfremgang, som unægteligt er sket, må i det væsentlige tilskrives nationale og private initiativer. Herved vil to grundlæggende målsætninger i art. 39 stadig ikke blive realiseret i 1980:

— forhøjelsen af landbrugets indkomster;

— sikringen af rimelige priser på landbrugsvarer for forbrugerne.

Afdelingen ønsker at henlede fællesskabsorganernes opmærksomhed på disse to spørgsmål, der behandles i følgende bemærkninger.«

Resultat af afstemningen

et stort flertal stemte for, 3 stemte imod, 5 undlod at stemme.

»3.5. og afdelingen henstiller derfor til Kommissionen, at den fremsætter passende forslag til iværksættelse af en samlet EF-politik på fedtstofområdet for at opnå en endnu bedre konkurrencemæssig balance med hensyn til olier og fedtstoffer produceret eller forarbejdet i EF.«

Resultat af afstemningen

et stort flertal stemte for, ingen stemte imod, 2 undlod at stemme.

»4. Bemærkninger vedrørende oksekød

Indførelsen af en supplerende præmie til producenter af ammekøer imødeses med tilfredshed. Beløbet er imidlertid sat for lavt, ligesom grænsen på de 15 første køer er for restriktiv. Afdelingen foreslår, at denne grænse sættes op til 40 køer, og at beløbet sættes op til 100 ERE per ko. Afdelingen beklager Kommissionens forslag om en suspension af interventionsordningen for oksekød i sommerhalvåret. Afdelingen finder det endvidere beklageligt, at Kommissionen ikke har ment det hensigtsmæssigt at genindføre præmien for nyfødte kalve, da denne gav gode resultater i bestemte områder af EF, hvor produktionen var utilstrækkelig.«

Resultat af afstemningen

45 stemte for, 14 stemte imod, 14 undlod at stemme.

Udtalelse om

- forslag til Rådets forordning (EØF) om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik;
- forslag til Rådets forordning (EØF) om monetære udligningsbeløb;
- forslag til Rådets forordning (EØF) om fastsættelse af de landbrugsomregningskurser, der skal anvendes i landbrugssektoren

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 57 af 7. mart 1980, side 6.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 25. februar 1980 i medfør af artikel 47 og 198 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 177. plenarforsamling afholdt i Bruxelles, den 26. og 27. marts 1980 sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 47 og 198,

under henvisning til anmodning af 25. februar 1980 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse,

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets præsidium den 26. februar 1980 om at pålægge Landbrugsafdelingen at udarbejde udtalelse om forslagene,

under henvisning til Udvalgets tidligere behandling af spørgsmålet og især Udvalgets udtalelse om »Forslag til Rådets forordning (EØF) om fastsættelse af repræsentative omregningskurser i landbrugssektoren«⁽¹⁾,

under henvisning til mundtlig beretning aflagt af ordføreren, hr. Schnieders, og

under henvisning til forslag til udtalelse fremlagt af ordføreren, hr. Schnieders, og behandlet efter den skriftlige procedure,

under henvisning til forhandlingerne på den 177. plenarforsamling af 26. og 27. marts 1980, mødet den 26. marts,

uden stemmer imod, men idet 2 undlod at stemme,
—

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

Udvalget godkender Kommissionens forslag.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1980.

Raffaele VANNI

*Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg*

⁽¹⁾ EFT nr. C 84 af 8. april 1978.

EURONORMER

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (EKSF) har offentliggjort følgende nye EURONORMER på tysk, engelsk, fransk, italiensk og nederlandsk. De EURONORMER, som er tilgængelige på engelsk, er mærket med (*).

De anførte priser gælder fra 1. juli 1976.

	<i>pris i dkr.</i>
(* EURONORM 3-79 Härteprüfung nach Brinell für Stahl — 2. Ausgabe	14,00
(* EURONORM 4-79 Härteprüfung nach Rockwell für Stahl (Verfahren A — C — B — F) — 2. Ausgabe	14,00
(* EURONORM 5-79 Härteprüfung nach Vickers für Stahl — 2. Ausgabe	14,00
(* EURONORM 18-79 Entnahme und Vorbereitung von Probenabschnitten und Proben aus Stahl und Stahlerzeugnissen — 2. Ausgabe	21,00
(* EURONORM 82-79 Betonstahl mit verbesserter Verbundwirkung — Maße, Gewichte, zulässige Abweichungen — Allgemeine Anforderungen (Blatt 1 bis Blatt 2)	17,20
(* EURONORM 95-79 Hitzebeständige Stähle — Technische Lieferbedingungen	28,30
(* EURONORM 96-79 Werkzeugstähle — Technische Lieferbedingungen	41,40
(* EURONORM 132-79 Kalt gewalzte Stahlbänder für Federn — Technische Lieferbedingungen	17,20
(* EURONORM 133-79 Runder Walzdraht aus unlegierten und legierten Stählen zur Herstellung von umhüllten Stabelektroden sowie zum Schutzgas- und Unter-Pulver-Schweißen — Technische Lieferbedingungen	10,40
(* EURONORM 138-79 Spannstähle	43,00
(* EURONORM 141-79 Blech und Band aus austenitischen nichtrostenden Stählen zur Verwendung bei tiefen Temperaturen — Technische Lieferbedingungen	28,80
(* EURONORM 142-79 Kontinuierlich feuerverzinktes Blech und Band aus weichen unlegierten Stählen für Kaltumformung — Technische Lieferbedingungen	21,00
(* EURONORM 143-79 Kontinuierlich feuerverzinktes Blech und Band aus weichen unlegierten Stählen für Kaltumformung — Zulässige Maß- und Formabweichungen	14,00
(* EURONORM 144-79 Runder Walzdraht aus nichtrostendem und hitzebeständigem Stahl zur Herstellung von Schweißzusätzen — Technische Lieferbedingungen	9,00
(* EURONORM 147-79 Kontinuierlich feuerverzinktes Blech und Band aus unlegierten Baustählen mit vorgeschriebener Mindest-Streckgrenze — Gütenorm	21,60
(* EURONORM 148-79 Kontinuierlich feuerverzinktes Blech und Band aus unlegierten Baustählen mit vorgeschriebener Mindest-Streckgrenze — Zulässige Maß- und Formabweichungen	14,40

Nedenfor følger listen over alle de EURONORMER, der indtil nu er offentliggjort:

(*)	Mitteilung Nr. 1	Analysenkontrollproben für die chemischen Analysen der Eisen- und Stahlerzeugnisse, 2. Auflage (1974)	18,90
	EURONORM 1-55	Roheisen und Ferrolegierungen	17,30
	EURONORM 2-57	Zugversuch an Stahl	11,00
	EURONORM 3-55	Härteprüfung nach Brinell für Stahl	7,85
	EURONORM 4-55	Härteprüfung nach Rockwell B und C	7,85
	EURONORM 5-55	Härteprüfung nach Vickers für Stahl	7,85
	EURONORM 6-55	Faltversuch für Stahl	7,85
	EURONORM 7-55	Kerbschlagbiegeversuch nach Charpy	7,85
	EURONORM 8-55	Vergleichszahlen für Härtewerte und Zugfestigkeit bei Stahl	7,85
	EURONORM 9-55	Vergleichszahlen für Bruchdehnungswerte bei Stahl	7,85
	EURONORM 11-55	Zugversuch an Stahlblechen und -bändern mit einer Dicke von 0,5 bis 3 mm ausschließlich	9,45
	EURONORM 12-55	Faltversuch an Stahlblechen und -bändern mit einer Dicke unter 3 mm	7,85
	EURONORM 13-55	Hin- und Herbiegeversuch an Stahlblechen und -bändern mit einer Dicke unter 3 mm	7,85
	EURONORM 14-67	Einbeulversuch mit fest eingespannter Probe	7,85
	EURONORM 15-70	Walzdraht aus üblichen unlegierten Stählen zum Ziehen — Prüfung der Oberfläche	7,85
	EURONORM 16-70	Walzdraht aus üblichen unlegierten Stählen zum Ziehen — Sorteneinteilung und Gütevorschriften	9,45
	EURONORM 17-70	Walzdraht aus üblichen unlegierten Stählen zum Ziehen — Maße und zulässige Abweichungen	20,50
	EURONORM 18-57	Entnahme von Probestücken — Vorbereitung von Proben	7,85
	EURONORM 19-57	IPE-Träger — I-Träger mit parallelen Flanschflächen	7,85
(*)	EURONORM 20-74	Begriffsbestimmung und Einteilung der Stahlsorten, 2. Auflage	11,00
(*)	EURONORM 21-78	Allgemeine technische Lieferbedingungen für Stahl und Stahlerzeugnisse — 2. Ausgabe	17,20
	EURONORM 22-70	Ermittlung und Nachweis der Streckgrenze von Stahl bei höherer Temperatur	9,45
	EURONORM 23-71	Prüfung der Härtebarkeit von Stahl mit dem Stirnabschreckversuch (Jominy-Versuch)	17,30
	EURONORM 24-62	Schmale I-Träger, U-Stahl — Zulässige Abweichungen	7,85
	EURONORM 25-72	Allgemeine Baustähle — Gütevorschriften	23,60
(*)	EURONORM 27-74	Kurzbenennung von Stählen, 3. Auflage	15,75
	EURONORM 28-69	Stahlblech und Stahlband aus unlegierten Stählen für Druckbehälter — Gütevorschriften	15,75
	EURONORM 29-69	Wärmegewalztes Stahlblech von 3 mm Dicke an — Zulässige Maß-, Gewichts- und Formabweichungen	11,00
	EURONORM 30-69	Halbzeug zum Schmieden aus allgemeinen Baustählen — Gütevorschriften	12,60
	EURONORM 31-69	Halbzeug zum Freiformschmieden — Zulässige Maß-, Form- und Gewichtsabweichungen	7,85
	EURONORM 33-70	Blech und Breitband unter 3 mm Dicke aus weichen unlegierten Stählen für Kaltumformung — Zulässige Maß- und Formabweichungen	9,45
	EURONORM 34-62	Wärmegewalzte breite I-Träger (I-Breitflanschträger) mit parallelen Flanschflächen — Zulässige Abweichungen	7,85
	EURONORM 36-62	Chemische Analyse der Eisen- und Stahlwerkstoffe — Ermittlung des Gesamtkohlenstoffgehalts von Stahl und Roheisen — Gewichtsanalytische Ermittlung nach Verbrennung im Sauerstoffstrom	7,85
	EURONORM 37-62	Chemische Analyse der Eisen- und Stahlwerkstoffe — Ermittlung des Gesamtkohlenstoffgehalts von Stahl und Roheisen — Gasvolumetrische Ermittlung nach Verbrennung im Sauerstoffstrom	9,45
	EURONORM 38-62	Chemische Analyse der Eisen- und Stahlwerkstoffe — Ermittlung des Temperkohle- und Graphitgehalts von Stahl und Roheisen — Gewichtsanalytische und gasvolumetrische Ermittlung nach Verbrennung im Sauerstoffstrom	7,85
	EURONORM 40-62	Chemische Analyse der Eisen- und Stahlwerkstoffe — Ermittlung des Gesamtsiliziumgehalts von Stahl und Roheisen — Gewichtsanalytisches Verfahren	7,85
	EURONORM 41-65	Chemische Analyse von Eisen und Stahl — Ermittlung des Phosphorgehalts von Stahl und Roheisen — Alkalimetrisches Verfahren	7,85
	EURONORM 42-66	Chemische Analyse von Eisen und Stahl — Ermittlung des Schwefelgehalts von Stahl und Roheisen — Maßanalytisches Verfahren nach Verbrennung im Sauerstoffstrom	9,45
	EURONORM 43-72	Blech und Band aus legierten Stählen für Druckbehälter — Gütevorschriften	14,20
	EURONORM 44-63	Wärmegewalzte mittelbreite I-Träger — IPE-Reihe — Zulässige Abweichungen	7,85
	EURONORM 45-63	Kerbschlagbiegeversuch an einer beidseitig aufliegenden Spitzkerbprobe	7,85
	EURONORM 46-68	Warmband aus weichen unlegierten Stählen — Gütevorschriften — Allgemeine Vorschriften	14,20
	EURONORM 48-65	Warmband aus unlegierten Stählen — Zulässige Maß-, Form- und Gewichtsabweichungen	7,85
	EURONORM 49-72	Rauheitsmessungen an kaltgewalztem Flachzeug aus Stahl ohne Überzug	7,85
	EURONORM 50-72	Chemische Analyse von Roheisen und Stahl — Ermittlung des Stickstoffgehalts von Stahl — Photometrisches Verfahren	11,00
	EURONORM 51-70	Warmband von 600 mm Breite an aus unlegierten Stählen — Zulässige Maß-, Form- und Gewichtsabweichungen	7,85
	EURONORM 52-67	Fachausdrücke der Wärmebehandlung	105,50
	EURONORM 53-62	Wärmegewalzte breite I-Träger (I-Breitflanschträger) mit parallelen Flanschflächen	7,85
	EURONORM 54-63	Wärmegewalzter kleiner U-Stahl	7,85
	EURONORM 55-63	Wärmegewalzter gleichschenkliger rundkantiger T-Stahl	7,85

(*)	EURONORM	56-77	Warmgewalzter gleichschenkliger rundkantiger Winkelstahl — 2. Ausgabe	7,85
(*)	EURONORM	57-78	Warmgewalzter ungleichschenkliger rundkantiger Winkelstahl — 2. Ausgabe	8,60
(*)	EURONORM	58-78	Warmgewalzter Flachstahl für allgemeine Verwendung — 2. Ausgabe	8,60
(*)	EURONORM	59-78	Warmgewalzter Vierkantstahl für allgemeine Verwendung — 2. Ausgabe	8,60
(*)	EURONORM	60-77	Warmgewalzter Rundstahl für allgemeine Verwendung — 2. Ausgabe	7,85
	EURONORM	61-71	Warmgewalzter Sechskantstahl	7,85
	EURONORM	65-67	Warmgewalzter Rundstahl für Schrauben und Niete	7,85
	EURONORM	66-67	Warmgewalzter Halbbrundstahl und Flachhalbbrundstahl	7,85
(*)	EURONORM	67-78	Warmgewalzter Wulstflachstahl — 2. Ausgabe	8,60
	EURONORM	70-71	Chemische Analyse von Roheisen und Stahl — Ermittlung des Mangangehalts von Stahl und Roheisen — Photometrisches Verfahren	7,85
	EURONORM	71-71	Chemische Analyse von Roheisen und Stahl — Ermittlung des Mangangehalts von Stahl und Roheisen — Elektrometrisches Verfahren	7,85
	EURONORM	72-71	Chemische Analyse von Roheisen und Stahl — Ermittlung des Aluminiumgehalts von Stahl — Gewichtsanalytisches Verfahren	7,85
	EURONORM	74-72	Chemische Analyse von Roheisen und Stahl — Ermittlung des Kupfergehalts von Stahl und Roheisen — Photometrisches Verfahren	7,85
(*)	EURONORM	75-78	Chemische Analyse von Eisen- und Stahlwerkstoffen — Molybdänbestimmung in Stahl und Roheisen — Photometrisches Verfahren	8,80
	EURONORM	76-66	Chemische Analyse von Eisen und Stahl — Ermittlung des Siliziumgehalts von Stahl und Roheisen — Spektralphotometrisches Verfahren	7,85
	EURONORM	79-69	Benennung und Einteilung von Stahlerzeugnissen nach Formen und Abmessungen	11,00
	EURONORM	80-69	Betonstahl für nicht vorgespannte Bewehrung — Gütevorschriften	14,20
	EURONORM	81-69	Warmgewalzter glatter runder Betonstahl — Maße, Gewichte, zulässige Abweichungen	7,85
	EURONORM	83-70	Vergütungsstähle — Gütevorschriften	34,60
	EURONORM	84-70	Einsatzstähle — Gütevorschriften	28,30
	EURONORM	85-70	Nitrierstähle — Gütevorschriften	12,60
	EURONORM	86-70	Stähle für Flamm- und Induktionshärtung — Gütevorschriften	22,00
	EURONORM	87-70	Automatenstähle — Gütevorschriften (Blatt 1 bis Blatt 4)	28,30
	EURONORM	88-71	Nichtrostende Stähle — Gütevorschriften	23,60
	EURONORM	89-71	Legierte Stähle für warmgeformte vergütbare Federn — Gütevorschriften	14,20
	EURONORM	90-71	Stähle für Auslaßventile von Verbrennungskraftmaschinen — Gütevorschriften	11,00
	EURONORM	91-70	Warmgewalzter Breitflachstahl — Zulässige Maß-, Form- und Gewichtsabweichungen	7,85
(*)	EURONORM	92-75	Warmgewalzter Flachstahl für Blattfedern	7,85
	EURONORM	93-71	Warmgewalzter Rund-, Vierkant-, Flach- und Sechskantstahl — Zulässige Abweichungen	7,85
	EURONORM	94-73	Wälzlagerstähle — Gütevorschriften	15,75
	EURONORM	98-71	Chemische Analyse von Roheisen und Stahl — Ermittlung des Mangangehalts von Ferromangan — Elektrometrisches Verfahren	7,85
	EURONORM	100-72	Chemische Analyse der Eisen- und Stahlwerkstoffe — Ermittlung des Chromgehalts in Stahl und Roheisen — Photometrisches Verfahren	7,85
	EURONORM	103-71	Mikroskopische Ermittlung der Ferrit- oder Austenitkorngröße von Stählen	41,00
	EURONORM	104-70	Ermittlung der Entkohlungstiefe von unlegierten und niedrig legierten Baustählen	7,85
	EURONORM	105-71	Ermittlung der Einsatzhärtungstiefe	7,85
	EURONORM	106-71	Kalt- und warmgewalztes nichtkornorientiertes Elektroblech und -band — Gütevorschriften	22,00
(*)	EURONORM	107-75	Kornorientiertes Elektroblech und -band	31,30
	EURONORM	108-72	Runder Walzdraht aus Stahl für kaltgeformte Schrauben — Maße und zulässige Abweichungen	7,85
	EURONORM	109-72	Vereinbarte Härteprüfverfahren nach Rockwell HRN und HRT — Rockwell-Härteprüfverfahren HRB' und HR 30 T' für dünne Erzeugnisse	14,20
(*)	EURONORM	111-77	Kontinuierlich warmgewalztes Blech und Band ohne Überzug aus weichen unlegierten Stählen für Kaltumformung — Gütevorschriften	7,80
	EURONORM	113-72	Schweißbare Feinkornbaustähle (Blatt 1 bis Blatt 3)	28,30
	EURONORM	114-72	Ermittlung der Beständigkeit nichtrostender austenitischer Stähle gegen interkristalline Korrosion — Korrosionsversuch in Schwefelsäure-Kupfersulfatlösung (Prüfung nach Moly-penny-Strauss)	7,85
	EURONORM	116-72	Ermittlung der Einhärtungstiefe oberflächengehärteter Teile	7,85
(*)	EURONORM	117-75	Kalibrierung von Härtevergleichsplatten für die Untersuchung von Härteprüfgeräten nach Rockwell (Verfahren B, C, N und T)	23,50
(*)	EURONORM	118-75	Verfahren zur Ermittlung der magnetischen Eigenschaften von Elektroblech und -band in 25-cm-Epsteinrahmen	22,00
	EURONORM	119-74	Kaltstau- und Kaltfließpreßstähle (Blatt 1 bis Blatt 5) — Gütevorschriften	56,50
	EURONORM	120-72	Blech und Band aus Stahl für geschweißte Gasflaschen	7,85
	EURONORM	121-72	Ermittlung der Beständigkeit nichtrostender austenitischer Stähle gegen interkristallinen Angriff — Korrosionsversuch in Salpetersäure durch Messung des Massenverlustes (Prüfung nach Huey)	7,85
(*)	EURONORM	122-75	Untersuchung von Härteprüfgeräten mit Eindringtiefen-Meßeinrichtung (Härteprüfung nach Rockwell, Verfahren B, C, N und T)	23,50
(*)	EURONORM	123-75	Versuche bei hoher Temperatur — Zeitstandversuch an Stahl	15,70

(*) EURONORM 124-77	Untersuchung von Härteprüfgeräten nach Vickers	7,80
(*) EURONORM 125-77	Untersuchung von Härteprüfgeräten nach Brinell	7,85
(*) EURONORM 126-77	Nicht schlußgeglühtes Elektrobånd für magnetische Kreise	15,60
(*) EURONORM 127-77	Kalibrierung von Härtevergleichsplatten für die Untersuchung von Härteprüfgeräten nach Vickers	7,80
(*) EURONORM 128-77	Kalibrierung von Härtevergleichsplatten für die Untersuchung von Härteprüfgeräten nach Brinell	8,80
(*) EURONORM 129-76	Blech und Band aus nickellegierten Stählen für die Verwendung bei tiefen Temperaturen — Gütevorschriften	23,50
(*) EURONORM 130-77	Kaltgewalztes Flachzeug ohne Überzug aus weichen unlegierten Stählen für Kaltumformung — Gütevorschriften	7,85
(*) EURONORM 131-77	Kaltgewalztes Flachzeug ohne Überzug aus weichen unlegierten Stählen für Kaltumformung — Zulässige Maß- und Formabweichungen	7,85
(*) EURONORM 134-78	Chemische Analyse der Werkstoffe in der Eisen- und Stahlindustrie — Ermittlung des Aluminiumgehalts in unlegierten Stählen — Verfahren durch Atom-Absorptions-Spektralphotometrie	8,80
(*) EURONORM 145-78	Weißblech und Feinstblech in Tafeln — Sorten, Maße und zulässige Abweichungen	27,60

Køb af publikationerne kan foretages gennem følgende nationale standardiseringsinstitutioner:

Forbundsrepublikken Tyskland:

Beuth-Verlag GmbH
Burggrafenstraße 4-10, 1000 Berlin 30

Belgien og Luxembourg:

Institut belge de normalisation — IBN —
29, avenue de la Brabançonne, 1040 Bruxelles

Danmark:

Dansk Standardiseringsråd
Aurehøjvej 12, DK-2900 Hellerup

Frankrig:

Association française de normalisation — AFNOR —
Tour Europe, Cedex 7, 92080 Paris

Irland:

Institute for Industrial Research and Standards,
Ballymun Road, Dublin 9

Italien:

Ente Nazionale Italiano di Unificazione — UNI —
Piazza A. Diaz, 2, Milano

Nederlandene:

Nederlands Normalisatie-Instituut — NNI —
Polakweg 5, Rijswijk (ZH)

Det forenede Kongerige:

British Standards Institution (BSI)
2 Park Street, London W1A 2 BS

Købere fra tredjelande anmodes om at henvende sig til Kontoret for De europæiske Fællesskabers officielle Publikationer, postboks 1003, Luxembourg 1.